

Safety net

คู่มือการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย
สำหรับผู้ใช้งานทั่วไป

คณะกรรมการด้านความมั่นคง
ภายใต้ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

Safety net คู่มือการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ได้อย่างปลอดภัย สำหรับผู้ใช้งานทั่วไป

โดย คณะอนุกรรมการด้านความมั่นคง ภายใต้ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

ISBN 974-229-720-7

พิมพ์ครั้งที่ 1 (กุมภาพันธ์ 2548)

จำนวน 1,000 เล่ม

เอกสารเผยแพร่

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2548 ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับ

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

ไม่อนุญาตให้คัดลอก ทำซ้ำ และดัดแปลง ส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือฉบับนี้

นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น

Copyright©2005 by:

National Electronics and Computer Technology Center

National Science and Technology Development Agency

Ministry of Science and Technology

112 Thailand Science Park, Phahon Yothin Road, Klong 1, Klong Luang,

Pathumthani 12120, THAILAND.

Tel. +66(0)2-564-6900 Fax. +66(0)2-564-6901..2

จัดทำโดย

โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความมั่นคง

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

112 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน

ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

โทรศัพท์ 02-564-6900 โทรสาร 02-564-6901..2

URL: <http://thaicert.nectec.or.th/> e-mail: thaicert@nectec.or.th

สารบัญ

	หน้า
การคุ้มครองผู้บริโภค.....	11
ลูกก็	13
ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	14
ไฟร์วอลล์ส่วนตัว.....	16
การสวมรอยบุคคล.....	18
ข้อความฉับพลัน ห้องสนทนา และการแชร์ไฟล์บนอินเทอร์เน็ต	19
การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา.....	21
การถูกหลอกให้หมุนโมเด็มต่อเน็ต.....	22
อีเมลหลอกลวง.....	24
ประเด็นทางกฎหมาย.....	26
การเฝ้าดูการใช้งานอินเทอร์เน็ต.....	27
การหมิ่นประมาทหรือการทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง.....	28
การใกล้เคียงความขัดแย้งบนเครือข่าย.....	29
การถูกติดตามบนเครือข่าย.....	31
รหัสผ่าน.....	33
ความลับของข้อมูลส่วนตัว.....	34
การใช้งานอินเทอร์เน็ตในที่สาธารณะ.....	35
เว็บเพจที่มีการเสริมความปลอดภัย.....	36
การปรับปรุงซอฟต์แวร์.....	38
สแปม.....	39

	หน้า
การปลอมแปลงอีเมล.....	41
สแปมแวร์.....	42
โปรแกรมโทรจัน.....	44
ไวรัส.....	46

แนวทางปฏิบัติ

แนวทางปฏิบัติสำหรับการรับส่งอีเมล.....	48
แนวทางปฏิบัติสำหรับการใช้งานเมลล์ิ่งลิสต์.....	49
แนวทางการสร้างเว็บไซต์ที่แสดงถึงการประกอบกิจการที่ดีต่อผู้บริโภค.....	51
แนวทางปฏิบัติในการสั่งซื้อสินค้าบนเครือข่ายอย่างปลอดภัย.....	53
แนวทางปฏิบัติในการประมวลสินค้านำเข้า.....	55

การใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

กล่าวนำ

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เราจะถือได้ว่าเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนี้เป็นการปฏิวัติครั้งสำคัญโดยจะเห็นได้จากการที่ผู้คนจำนวนกว่า 500 ล้านคนทั่วโลกเข้ามาใช้งานและมีส่วนร่วมกับการใช้เครือข่ายนี้ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเปลี่ยนแปลงวิถีที่เราติดต่อกับคนอื่นและกับโลกภายนอก ขณะนี้เราสามารถติดต่อและเข้าถึงผู้คน สถานที่ และข้อมูลที่เราไม่เคยสามารถติดต่อได้มาก่อน การปฏิบัติงานทางธุรกิจและราชการมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ญาติมิตรที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้อย่างง่ายดาย นักเรียนประถมสามารถติดต่อกับมนุษย์อวกาศในสถานีอวกาศได้ ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถกระทำผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นได้แทรกซึมไปอยู่ทุกหนทุกแห่งและเข้ามาเกี่ยวข้องกับทุกแง่มุมในชีวิตของเรา เครือข่ายอินเทอร์เน็ตกำลังเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของเรา

อย่างไรก็ตาม ท่านอาจจะยังมีความลังเลหรือกังวลกับการที่จะเข้าไปในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือที่เราเรียกกันว่าโลกออนไลน์ เนื่องจากมีสิ่งที่น่ากลัวต่างๆ อยู่ โดยที่ท่านอาจจะได้ทราบเรื่องของไวรัส โทรจัน การขโมยข้อมูลส่วนตัว ความไม่ชัดเจนของกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคสำหรับการค้าอิเล็กทรอนิกส์ การหลอกลวงบนเครือข่าย หรือแม้แต่สิ่งที่เรียกว่าเว็บบั๊ก (web bugs) แต่ถึงกระนั้น เครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นคือวิถีทางแห่งอนาคตและในที่สุดแล้วท่านคงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเข้าไปเกี่ยวข้องกับโลกออนไลน์นี้ได้ และการสิ่งที่ดีที่สุดที่จะปกป้องท่านได้ก็คือการเรียนรู้ที่จะป้องกันปัญหาเหล่านี้มิให้เกิดขึ้นได้

คู่มือนี้เป็นแนวทางสำหรับทั้งผู้เริ่มต้นและผู้ที่มีประสบการณ์กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสร้าง “ตะข่าย” หรือ เซฟตี้เน็ต (safety net) เพื่อปกป้องตัวท่านจากการหลอกลวงในโลกออนไลน์ ถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องทุกอย่างที่เราทำและไม่มีอะไรที่มีความปลอดภัย 100% แต่เราก็สามารถลด

ความเสี่ยงลงได้อย่างมากหากเราจะยอมเสียเวลาเล็กน้อยในการที่จะเรียนรู้วิธีการอันมีขอบต่างๆ ที่ผู้ไม่ประสงค์ดีทั้งหลายชอบใช้และใช้มาตรการป้องกันที่เหมาะสมเพื่อปกป้องตัวเราเอง ซึ่งหากท่านปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างง่าย ๆ ในคู่มือนี้ท่านจะสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ ได้ก่อนที่ปัญหาเหล่านั้นจะเกิดขึ้นและการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของท่านจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสุขและน่าประทับใจ

โดยพื้นฐานแล้วเราควรจะต้องถามคำถาม 4 คำถามดังที่เห็นด้านล่างนี้

- เราจะทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของเราปลอดภัยได้อย่างไร
- เราจะปกป้องข้อมูลส่วนตัวของเราได้อย่างไร
- เราจะเชื่อถือการซื้อขายสินค้าออนไลน์ได้หรือไม่
- เราจะหลีกเลี่ยงการหลอกลวง ก๊อปปี้ และปัญหาต่างๆ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร

คู่มือนี้ได้รับการจัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะตอบคำถามด้านบนนี้อย่างง่าย ๆ และตรงไปตรงมาโดยไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเทคนิคหรือรายละเอียดมากเกินไป โดยคู่มือนี้จะแบ่งออกเป็น 24 หัวข้อโดยครอบคลุมประเด็นด้านความปลอดภัยต่างๆ และจัดเรียงหัวข้อตามความเกี่ยวข้องกับคำถามด้านบน ในแต่ละหัวข้อจะมีคำจำกัดความของปัญหาที่อาจเกิดขึ้น คำแนะนำสำหรับวิธีการหลีกเลี่ยงปัญหาก่อนที่ปัญหานั้นจะเกิดขึ้น และการอ้างอิงไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องสำหรับความช่วยเหลือหรือข้อมูลเพิ่มเติม

ท่านสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมและข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงล่าสุดในหัวข้อเหล่านี้ รวมถึงแหล่งอ้างอิงข้อมูลทางเศรษฐกิจต่างๆ สำหรับประเทศสมาชิกเอเปกได้ที่เว็บไซต์ www.aoema.org/safetynet

คณะอนุกรรมการด้านความมั่นคง
ภายใต้ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

แบบทดสอบความปลอดภัย 2 นาที

ทำแบบทดสอบความปลอดภัย 2 นาทีนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาด้านความปลอดภัยก่อนที่จะเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ขณะนี้ท่านอาจจะยังไม่มีคำถามอะไร หรือท่านอาจจะคิดว่าท่านสามารถควบคุมความปลอดภัยของเครื่องคอมพิวเตอร์และทรัพยากรระบบของท่านได้ แต่ถึงกระนั้นอย่างน้อยที่สุดเราขอแนะนำให้ท่านทำแบบทดสอบความปลอดภัย 2 นาทีนี้เพื่อตรวจสอบว่าคุณได้พิจารณาประเด็นเรื่องความปลอดภัยที่สำคัญครบทุกด้านแล้วหรือไม่

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่	ข้อมูลเพิ่มเติม
1. ท่านได้ติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัสลงบนระบบของท่านหรือไม่			ดูหน้า 47
2. ท่านทราบหรือไม่ว่าโปรแกรมป้องกันไวรัสที่ท่านใช้นั้นเป็นเวอร์ชันล่าสุด			ดูหน้า 47
3. ท่านได้สั่งให้โปรแกรมป้องกันไวรัสของท่านปรับปรุงรายชื่อไวรัสโดยอัตโนมัติหรือไม่ (automatic update virus definitions)			ดูหน้า 47
4. ในช่วงเวลา 7 วันที่ผ่านมาท่านได้ดาวน์โหลดรายชื่อไวรัสมาปรับปรุงโปรแกรมป้องกันไวรัสของท่านหรือไม่			ดูหน้า 47
5. ท่านได้ติดตั้งโปรแกรมไฟร์วอลล์ส่วนตัว (personal firewall) ลงบนระบบของท่านหรือไม่			ดูหน้า 16
6. โปรแกรมไฟร์วอลล์ส่วนตัวของท่านเป็นเวอร์ชันล่าสุดหรือไม่			ดูหน้า 16
7. เมื่อท่านไม่ได้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตท่านยกเลิกการเชื่อมต่อจากเครือข่าย (disconnect) หรือไม่			ดูหน้า 27
8. รหัสผ่านที่ท่านใช้ประกอบด้วยการผสมกันของตัวเลขและตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่หรือไม่			ดูหน้า 34
9. ท่านได้เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านของท่านในช่วง 30 วันที่ผ่านมาหรือไม่			ดูหน้า 33
10. ท่านสามารถจำรหัสผ่านของท่านโดยไม่ต้องจดไว้หรือไม่			ดูหน้า 33
11. โปรแกรมระบบปฏิบัติการ เว็บเบราว์เซอร์ อีเมลล์ และโปรแกรมใช้งานต่างๆ ของท่านเป็นเวอร์ชันล่าสุดหรือไม่			ดูหน้า 38

12. ท่านได้สั่งให้โปรแกรมทั้งหมดปรับปรุงตัวเองโดยอัตโนมัติ (automatic update) หรือไม่ (ถ้าสามารถสั่งได้)			ดูหน้า 38
13. ท่านทราบหรือไม่ว่าโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ของท่านได้มีการตั้งค่าสำหรับคุกกี้ (cookies) ไว้อย่างไร			ดูหน้า 13

หากท่านตอบว่า “ไม่ใช่” สำหรับคำถามใดคำถามหนึ่งด้านบน เป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องเข้าไปศึกษาในหัวข้อตามหน้าที่ระบุไว้เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับหัวข้อดังกล่าวมากขึ้น

ท่านจะหาคำตอบได้จากที่ใด

เราจะทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของเราปลอดภัยได้อย่างไร	หาคำตอบได้จากหัวข้อ
1. จะป้องกันไม่ให้แฮกเกอร์เข้ามาในระบบคอมพิวเตอร์ได้อย่างไร	ไฟร์วอลล์ส่วนตัว หน้า 16
2. จะกันไม่ให้เด็กๆ เข้าไปดูเว็บลามกและเว็บที่มีอันตรายต่างๆ ได้อย่างไร	การเฝ้าดูการใช้งานอินเทอร์เน็ต หน้า 27
3. จะเป็นไรหรือไม่ถ้าจะใช้ชื่อสุนัขของเรามาเป็นรหัสผ่าน เพื่อจะได้อ่านได้ง่ายๆ	รหัสผ่าน หน้า 33
4. เพราะเหตุใดจึงต้องปรับปรุงซอฟต์แวร์ให้เป็นเวอร์ชันล่าสุดในเมื่อเราไม่ได้ต้องการความสามารถใหม่ๆ อยู่แล้ว	การปรับปรุงซอฟต์แวร์ หน้า 38
5. เป็นเรื่องจริงหรือไม่ที่มีโปรแกรมที่สามารถเข้ามาขัดขวางการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์หรือสร้างปัญหาให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ได้	โปรแกรมโทรจัน หน้า 44
6. จะป้องกันไม่ให้ไวรัสเข้ามาในระบบคอมพิวเตอร์ได้อย่างไร	ไวรัส หน้า 47

เราจะปกป้องข้อมูลส่วนตัวของเราได้อย่างไร	หาคำตอบได้จากหัวข้อ
1. จะป้องกันไม่ให้เว็บไซต์นำเอาข้อมูลส่วนตัวจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของเราได้อย่างไร	คู่มือ หน้า 13
2. ห้องสนทนาเป็นที่ที่ปลอดภัยสำหรับการพบปะผู้คนและแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือไม่	ข้อความฉบับปล้น ห้องสนทนา และการแชร์ไฟล์บนอินเทอร์เน็ต หน้า 19
3. จะป้องกันไม่ให้บริษัทธุรกิจออนไลน์นำเอาข้อมูลส่วนตัวของเราไปใช้โดยที่เราไม่ทราบได้อย่างไร	ความลับของข้อมูลส่วนตัว หน้า 34
4. ในขณะที่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากที่สาธารณะ เช่น ห้องสมุดหรืออินเทอร์เน็ตคาเฟ่เราจะสามารถป้องกันตัวเองได้อย่างไร	การใช้งานอินเทอร์เน็ตในที่สาธารณะ หน้า 35
5. อีเมลล์ขยะเป็นสิ่งน่ารำคาญมาก แต่อีเมลล์เหล่านี้สามารถก่อให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัยหรือไม่	สแปม หน้า 39
6. โปรแกรม “สอดแนม” ที่สามารถเข้ามาสอดแนมในเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นมีอยู่จริงหรือไม่	สพายแวร์ หน้า 42

เราจะเชื่อถือการซื้อขายสินค้าออนไลน์ได้หรือไม่	หาคำตอบได้จากหัวข้อ
1. เราจะป้องกันตัวเองจากพวกหลอกลวงในโลกออนไลน์ได้อย่างไร	การคุ้มครองผู้บริโภค หน้า 11
2. เป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีการลงนามในเอกสารทางกฎหมายและทำสัญญาทางการค้าแบบออนไลน์	ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 14
3. จะทราบได้อย่างไรว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมายในโลกออนไลน์	ประเด็นทางกฎหมาย หน้า 26
4. จะมีการไกล่เกลี่ยความขัดแย้งในการซื้อขายของออนไลน์ได้อย่างไรหากผู้ซื้อและผู้ขายอยู่กันคนละซีกโลก	การไกล่เกลี่ยความขัดแย้งบนเครือข่าย หน้า 29
5. ถ้าหากจะซื้อสินค้าจากเว็บไซต์หนึ่ง เราจะทราบได้อย่างไรว่าเว็บไซต์นั้นมีความปลอดภัย	เว็บเพจที่มีการเสริมความปลอดภัย หน้า 36

เราจะหลีกเลี่ยงการหลอกลวง กับดัก และปัญหาต่างๆ ใน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร	หาคำตอบได้จากหัวข้อ
1. จะมั่นใจได้อย่างไรว่าไม่มีใครนำเอาข้อมูลส่วนตัวของเราไปใช้ แอบอ้างว่าเป็นตัวเรา	การสวมรอยบุคคล หน้า 18
2. สามารถนำข้อมูลต่างๆ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้ได้โดย อิสระหรือไม่	การละเมิดทรัพย์สินทาง ปัญญา หน้า 21
3. มีบางคนได้รับใบแจ้งค่าโทรศัพท์ที่ราคาแพงเกินจริง เราจะ ป้องกันไม่ให้เหตุการณ์นี้เกิดกับเราได้อย่างไร	การถูกหลอกให้หมุนโมเด็ม ต่อเน็ต หน้า 22
4. จะทราบได้อย่างไรว่าช่องทางประกอบการธุรกิจต่างๆ ที่มีอยู่ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นเรื่องจริงและไม่หลอกลวง	อีเมลหลอกลวง หน้า 24
5. จะทำอะไรหากมีผู้กล่าวหาโจมตีว่าร้ายตัวเราหรือธุรกิจของ เราบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	การหมิ่นประมาทหรือการทำ ให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง หน้า 28
6. จะทำอะไรหากมีคนมาคอยรบกวนเราโดยการส่งอีเมลหรือ ก่อกวนเราในห้องสนทนา	การถูกติดตามบนเครือข่าย หน้า 31
7. เป็นไปได้อย่างไรที่มีคนได้รับอีเมลจากเราทุกๆ ที่เราไม่ได้ ส่งอีเมลไปถึงคนนั้น	การปลอมแปลงอีเมล หน้า 41

การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection)

ในการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต ผู้บริโภคจำเป็นต้องระวังระดับความเสี่ยง เช่นเดียวกับการเข้าไปซื้อของในร้านค้าทั่วไป อาทิ การรับประกันสินค้า หลังการขายเป็นอย่างไร ซื้อแล้วสามารถคืนสินค้าได้หรือไม่ หากคืนได้ให้คืนภายในกี่วัน เป็นต้น

คำแนะนำ

- ให้ศึกษาข้อมูลของบริษัทที่จะทำการสั่งซื้อสินค้า ก่อนที่จะตัดสินใจสั่งซื้อ
- ให้ตรวจสอบนโยบายการขายสินค้าของเว็บไซต์ที่ต้องการสั่งซื้อสินค้า ได้แก่ การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าไว้เป็นความลับ การรับประกันสินค้า การรับประกันความพึงพอใจของลูกค้าการคืนสินค้า ตลอดจนการสั่งซื้อสินค้าต้องมีความปลอดภัย
- ให้ตรวจสอบว่ากระบวนการสั่งซื้อสินค้าผ่านทางเว็บต้องเป็นไปอย่างปลอดภัย
- ให้ปฏิเสธไม่รับคุกกี้ (Cookies) ที่ไม่มีความจำเป็น (ให้ดูในหัวข้อ “คุกกี้” เพิ่มเติมด้วย) คุกกี้อาจเก็บข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลที่บ่งบอกถึงลักษณะและความชอบส่วนตัวรวมถึงข้อมูลอื่นๆ ของผู้ใช้งานเว็บเบราว์เซอร์
- ให้ติดตั้งโปรแกรมอุดช่องโหว่ให้กับเว็บเบราว์เซอร์ที่ใช้งาน เพื่อให้เบราว์เซอร์มีความปลอดภัย
- ให้ตรวจสอบและทำความเข้าใจในกระบวนการส่งสินค้าและการคืนสินค้า
- หากบนเว็บไซต์มี FAQ (Frequently Asked Questions) ให้อ่าน FAQ อย่างละเอียด
- ในการให้ข้อมูลส่วนตัวเพื่อประกอบกระบวนการสั่งซื้อสินค้าผ่านทางเว็บ ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเกินความจำเป็น
- ไม่เปิดเผยรหัสผ่านในการเข้าเว็บไซต์ให้กับบุคคลหนึ่งบุคคลใดทราบ

- เก็บรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการสั่งซื้อไว้ทั้งหมด อาทิ ก่อนจบกระบวนการสั่งซื้อ อาจมีหน้าที่บอกรายละเอียดของสินค้าที่สั่งซื้อนั้น ให้ทำการบันทึกข้อมูลนั้นเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของเราเอง หรือเก็บอีเมลที่ยืนยันการสั่งซื้อสินค้าของเราเอาไว้ เมื่อพบปัญหาเกิดขึ้นในภายหลัง เช่น สินค้าไม่ตรงตามที่สั่งซื้อ จำนวนเงินที่จะต้องชำระทางบัตรเครดิตไม่ถูกต้อง เป็นต้น จะได้ใช้ข้อมูลที่บันทึกเก็บไว้นั้นเป็นหลักฐานได้
- ให้ตรวจสอบ Statements บัตรเครดิตที่ทางธนาคารส่งมาให้เป็นประจำ เช่น ทุกเดือน เพื่อดูว่าเกิดความผิดพลาดใดๆ หรือมีการใช้บัตรเครดิตโดยบุคคลอื่นหรือไม่ และเมื่อพบความผิดพลาด ให้ดำเนินการแจ้งธนาคารโดยทันที
- ให้ระมัดระวังบริษัทที่โอ้อวดเกินความเป็นจริง
- ให้ตรวจสอบเงื่อนไขการสั่งซื้อให้ชัดเจน เช่น การคืนสินค้า การคืนเงิน การประกันสินค้า การส่งสินค้า เป็นต้น
- ให้ใช้บัตรเครดิตในการสั่งซื้อมากกว่าบัตรเดบิต เพราะเมื่อมีการสั่งซื้อด้วยบัตรเดบิต เงินในบัญชีของบัตรเดบิตจะถูกหักออกทันที ซึ่งจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการแก้ไขปัญหาที่อาจตามมาในภายหลัง
- หากเป็นไปได้ ให้ทำการตรวจสอบกฎหมายการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคด้วย

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.econsumer.gov

www.bbbonline.org

คุกกี้ (Cookies)

คุกกี้คือข้อมูลที่เก็บไว้ในเว็บเบราว์เซอร์ซึ่งเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลความสนใจส่วนตัวในสินค้าบางประเภท หรืออาจเป็นข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้งานเบราว์เซอร์ ข้อมูลนี้อาจจะได้รับการติดตั้งลงในเครื่องในขณะที่ผู้ใช้งานเบราว์เซอร์ทำการท่องเว็บเข้าไปในเว็บไซต์ใดเว็บไซต์หนึ่ง ในครั้งถัดไปเมื่อผู้ใช้เข้าไปในเว็บไซตนั้นอีกครั้ง หน้าเว็บที่ปรากฏต่อสายตาจะได้รับการปรับแต่งให้ตรงกับความสนใจหรือความชอบส่วนตัวของผู้ใช้นั้น

ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้ที่เข้าไปซื้อหนังสือกับทางเว็บไซต์แห่งหนึ่งและได้ทำการเลือกซื้อหนังสือที่อยู่ในความสนใจจำนวนหนึ่ง ในระหว่างที่ทำการซื้ออยู่นั้นคุกกี้ซึ่งเก็บข้อมูลส่วนตัวของท่าน รวมทั้งประเภทหนังสือที่ท่านสนใจ อาจได้รับการติดตั้งไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่าน และในครั้งถัดไปเมื่อท่านเข้าใช้เว็บไซต์นี้อีกครั้งหนึ่ง หน้าตาเว็บเพจอาจจะแสดงการต้อนรับและมีชื่อของท่านปรากฏอยู่ที่ด้านบนของเบราว์เซอร์ รวมทั้งอาจมีรายการหนังสือใหม่ๆ ที่อาจจะอยู่ในความสนใจของท่าน แสดงให้ดูด้วย

คุกกี้เป็นจำนวนมากเป็นคุกกี้ที่ถือได้ว่าไม่มีพิษไม่มีภัยจึงเป็นที่ยอมรับได้

เช่น ในกรณีของคุกกี้ที่เกิดจากการเข้าไปสั่งซื้อหนังสือดังกล่าว แต่ก็มีคุกกี้ก็เป็นจำนวนมากไม่น้อยที่ถือได้ว่าละเมิดสิทธิส่วนบุคคลรวมทั้งสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้ด้วย คุกกี้ประเภทหลังนี้เรียกกันว่า Third-Party Cookies ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้ใช้เข้าไปท่องเว็บแห่งหนึ่งซึ่งมีผู้โฆษณาอื่นๆ ได้ทำการโฆษณาสินค้าของตนไว้บนเว็บนั้นด้วย ผู้โฆษณาเหล่านั้น (ซึ่งถือได้ว่าเป็นพวก Third Party) อาจจะพยายามที่จะเรียนรู้และเก็บข้อมูลความสนใจของผู้ใช้นั้นเป็นคุกกี้ลงไปยังเครื่องของผู้ใช้โดยที่ผู้ใช้เองหลายๆ ครั้งจะไม่ต้องการให้ติดตั้งคุกกี้ที่นั่นลงในเครื่องของตน คุกกี้ประเภทนี้จะก่อให้เกิดหน้าต่างเล็กๆ ที่ Pop-Up เป็นโฆษณาขึ้นมาเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้อยู่ในความสนใจหรือความต้องการของผู้ใช้เลย

คำแนะนำ

- ให้ใช้โปรแกรมเพื่อควบคุมหรือกำจัดคุกกี้ที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บ www.cookiecentral.com และ www.lavasoft.de
- ให้ตรวจสอบนโยบายการขายสินค้าของเว็บไซต์ที่อยู่ในความสนใจ เพื่อดูว่าได้มีการกล่าวถึงการนำข้อมูลในคุกกี้ (ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้) ไปใช้งานอย่างไร เว็บไซต์ที่ดีและชื่อตรงต่อลูกค้าควรจะได้มีการกล่าวถึงในเรื่องนี้อย่างชัดเจน
- ให้ตรวจสอบการปรับแต่งค่าของคุกกี้เพื่อให้ตรงกับความต้องการใช้งานให้มากที่สุด สำหรับบราวเซอร์ IE ให้เข้าไปที่ “Tools”, “Internet Options” และตามด้วย “Privacy” เสร็จแล้วให้ทำการปรับแต่งค่าให้ตรงกับความต้องการใช้งานให้มากที่สุด

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.cookiecentral.com

www.lavasoft.de

ลายมือชื่อดิจิทัล (Digital Signature)

เอกสารกระดาษในสำนักงานทั่วไป เช่น จดหมายบันทึกหรืออื่นๆ ที่ต้องการการรับรองจากผู้ส่ง จะต้องมีการลงลายมือชื่อของผู้ส่งเอาไว้ เพื่อเป็นการรับรองหรือยืนยันว่าข้อความที่ปรากฏนั้นมาจากผู้ส่งดังกล่าว ในโลกแห่งคอมพิวเตอร์เราก็มีวิธีลงลายมือชื่อเช่นเดียวกัน ซึ่งเราเรียกกันว่า “Digital Signature” หรือลายมือชื่อดิจิทัล ในประเทศไทยเราในอนาคตอันไม่ไกลนี้ คาดว่าจะได้มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ลายมือชื่อดิจิทัลดังกล่าวนี้จะแตกต่างกันกับสแกนลายมือชื่อของเราจากกระดาษแล้วนำมาเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ลายมือชื่อแบบนี้เรียกว่า

“Digitized Signature” ซึ่งในทางกฎหมายแล้วไม่สามารถใช้เป็นเครื่องผูกพันกับเจ้าของลายมือชื่อได้

การใช้ลายมือชื่อดิจิทัลจำเป็นต้องมีคู่กุญแจซึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากสมการทางคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อน คู่กุญแจประกอบไปด้วยกุญแจส่วนตัว (Private Key) และกุญแจสาธารณะ (Public Key) กุญแจส่วนตัวนี้จะต้องเก็บไว้กับผู้ใช้เท่านั้น ห้ามเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบโดยเด็ดขาดและใช้ในการลงลายมือชื่อดิจิทัลกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เพื่อเป็นการรับรองเอกสารนั้น เช่น อีเมล เป็นต้น ส่วนกุญแจสาธารณะในจุดประสงค์หนึ่งจะเอาไว้ใช้ในการตรวจสอบว่าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งมานั้นเป็นเอกสารที่ส่งมาจากเจ้าของกุญแจส่วนตัวหรือไม่ รวมทั้งกุญแจสาธารณะที่เป็นคู่ของกุญแจส่วนตัวจะสามารถเปิดดูเอกสารนั้นได้ โดยปกติกุญแจสาธารณะจะสามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์หรือไม่ก็ได้รับทางอีเมล

การรับรองกุญแจทั้งสองอย่างเป็นทางการโดยปกติจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้ หน่วยงานนี้จะมีชื่อเรียกกันว่า Certificate Authority หรือ CA ซึ่งทำหน้าที่ออกใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Certificate) ให้กับผู้ร้องขอพร้อมทั้งให้การรับรองกุญแจทั้งสองด้วย (เช่นเดียวกับที่ว่าการอำเภอซึ่งทำหน้าที่ออกบัตรประชาชนให้แก่ผู้ร้องขอ) การออกใบรับรองนี้จะต้องได้รับการลงนามรับรองด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ CA โดยปกติใบรับรองจะอยู่คู่กับกุญแจสาธารณะ แต่สำหรับกุญแจส่วนตัวผู้เป็นเจ้าของเท่านั้นจะต้องเก็บไว้และห้ามเปิดเผยโดยเด็ดขาด

นอกจากการลงนามโดยผู้เป็นเจ้าของกุญแจส่วนตัวเพื่อส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ไปให้แก่ผู้รับ (ซึ่งจะต้องถือกุญแจสาธารณะไว้) ผู้รับยังสามารถส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ของตนกลับไปให้ผู้ส่ง (ซึ่งถือกุญแจส่วนตัว) ได้โดยใช้กุญแจสาธารณะเพื่อเข้ารหัสเอกสารนั้น แล้วจึงส่งไปให้แก่ผู้ส่ง วิธีการเข้ารหัสนี้จะทำให้ไม่มีผู้อื่นสามารถเปิดอ่านเอกสารนี้ได้ ยกเว้นผู้เป็นเจ้าของกุญแจส่วนตัวเท่านั้น

คำแนะนำ

- ห้ามเปิดเผยกุญแจส่วนตัวของคุณให้กับผู้อื่นทราบโดยเด็ดขาด

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.apectelwg.org/apecdata/telwg/eaTG/crypto.html

searchsecurity.techtarget.com

ไฟร์วอลล์ส่วนตัว (Personal Firewall)

ไฟร์วอลล์ส่วนตัวคือซอฟต์แวร์ที่ติดตั้งในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ซึ่งทำหน้าที่ช่วยป้องกันผู้บุกรุกหรือผู้ไม่ประสงค์ดีเข้ามาในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของเรา หรือช่วยป้องกันโปรแกรมที่ไม่ประสงค์ดีทั้งหลาย เช่น ไวรัส โทรจัน สปายแวร์ ถูกติดตั้งลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวโดยที่เราเองอาจไม่ทราบหรือไม่รู้ตัว

ไฟร์วอลล์ทำงานโดยทำการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมด (ไวรัส โทรจัน สปายแวร์ ก็ถือเป็นข้อมูลด้วย) ที่เข้าหรือออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว และจะอนุญาตให้ผ่านไปได้อีกก็ต่อเมื่อตรวจสอบแล้วและพบว่าไม่ละเมิดกับกฎเกณฑ์ของไฟร์วอลล์ที่กำหนดไว้ ในทางตรงกันข้ามหากมีการละเมิด ไฟร์วอลล์ก็จะไม่อนุญาตให้ผ่านไป

ผู้ใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลอาจคิดว่าเครื่องของตนไม่มีทรัพย์สินหรือข้อมูลใดๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บุกรุก ดังนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่จะบุกรุกเข้ามา แต่มีเหตุผลอยู่อีกจำนวนหนึ่งดังนี้ ซึ่งมีความสำคัญสำคัญที่ผู้ใช้จะต้องทบทวนความคิดนี้ใหม่อีกครั้ง

- **การทำลายทรัพย์สินสารสนเทศให้เสียหาย**
เมื่อบุกรุกเข้ามาได้แล้ว ผู้บุกรุกอาจทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์นั้นเกิดความเสียหายได้ เช่น ทำให้เครื่องบูตไม่ได้

- **การขโมยข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์**

เมื่อบุกรุกเข้ามาได้แล้ว ผู้บุกรุกอาจทำการขโมยข้อมูลที่สำคัญๆ ของผู้ใช้งาน ได้แก่ บัญชีผู้ใช้ (account) และรหัสผ่าน (Password) ข้อมูลส่วนตัวที่ไม่ต้องการเปิดเผย หรือข้อมูลสำคัญอื่นๆ

- **การโจมตีเครื่องคอมพิวเตอร์อื่นบนอินเทอร์เน็ต**

เมื่อบุกรุกเข้ามาได้แล้ว ผู้บุกรุกจะใช้เครื่องของผู้ใช้นั้นเพื่อทำการบุกรุกเครื่องคอมพิวเตอร์อื่นๆต่อไป หรือเพื่อทำการส่งสแปมเมลออกไป

มีซอฟต์แวร์ทูล (Software Tool) บนอินเทอร์เน็ตมากมายที่ผู้บุกรุกสามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้ เช่น ทูลประเภทที่สามารถสแกนหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่ออินเทอร์เน็ตอยู่ รวมทั้งช่องทางการสื่อสารคอมพิวเตอร์ที่เปิดอยู่หรือที่เรียกกันว่าพอร์ต (Port) เปิดอยู่ ซึ่งผู้บุกรุกสามารถใช้เป็นทางเข้าไปสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ได้ เมื่อเข้าไปได้แล้ว ผู้บุกรุกจะสามารถสร้างความเสียหายทั้งสามนั้นได้

คำแนะนำ

- ให้ตัดการเชื่อมต่อจากอินเทอร์เน็ตทันทีที่ไม่มีการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว

- ให้ติดตั้งไฟร์วอลล์ส่วนตัวโดยสามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บ

www.zonelabs.com

www.symantec.com

www.sygate.com

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.zonelabs.com

www.symantec.com

www.sygate.com

การสวมรอยบุคคล (Identity Theft)

การขโมยเอกสารสำคัญที่ใช้ในการระบุตัวตน เช่น บัตรประจำตัวประชาชน และกระทำการฉ้อฉลต่อเอกสารดังกล่าว หรือแม้กระทั่งปลอมแปลงเอกสารสำคัญนั้น ถือเป็นคดีที่มีความผิดทางกฎหมาย โดยที่ผู้กระทำความฉ้อฉลนั้นมักจะมีแรงจูงใจทางด้านการเงินเป็นเหตุผลสำคัญ

ในปัจจุบันการขโมยและการกระทำความฉ้อฉลนั้นสามารถกระทำได้ด้วยเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ (นอกเหนือจากการขโมยและการกระทำความฉ้อฉลกับเอกสารกระดาษที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว) ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันเอกสารสำคัญที่ใช้ระบุตัวตนมากมายได้ถูกจัดเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์และอาจเข้าถึงได้ อาทิ โดยผู้บุกรุกโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การขโมยเอกสารสำคัญนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้ว อาจนำไปสู่การสวมรอยเป็นบุคคลผู้เป็นเจ้าของเอกสารนั้น และอาจใช้ในการดำเนินการเรื่องต่างๆ แทนตัวผู้เป็นเจ้าของโดยมิได้รับมอบหมายซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การขโมยบัญชีผู้ใช้และรหัสผ่าน (Password) เพื่อทำการล็อกอินเข้าไปซื้อสินค้าในเว็บแห่งหนึ่งผลที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ที่ถูกสวมรอย ได้แก่ เสียประวัติทางการเงิน ก่อให้เกิดหนี้สินมากมาย ต้องคดีที่มีได้เป็นผู้ก่อ เสียชื่อเสียง และอื่นๆ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.idtheftcenter.org

www.privacyrights.org/identity.htm

www.consumer.gov/idtheft/

คำแนะนำ

- ให้ระมัดระวังไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเกินความจำเป็น ซึ่งรวมถึงเลขที่บัตรต่างๆ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรเครดิต ใบขับขี่ บัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เป็นต้น หมายเลขดังกล่าวในหลายๆ กรณี จะถูกใช้เป็นข้อมูล

สำคัญในการล็อกอินเข้าสู่เว็บไซต์ หรือจะถูกสอบถามทางโทรศัพท์ก่อนที่เจ้าหน้าที่ของธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของผู้สอบถามให้ทราบ

- ให้ระมัดระวังข้อมูลบัญชีธนาคารหรือข้อมูล Statement รายเดือนที่ธนาคารส่งมา มิให้เปิดเผยหรือล่วงรู้โดยไม่มีความจำเป็น
- ให้ระมัดระวังการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบัตรเครดิต จะให้ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ เท่านั้น
- ในกรณีที่ต้องให้ตัวบัตรเครดิตแก่ผู้ขาย เช่น ที่สถานีเติมน้ำมันเชื้อเพลิง ให้คอยจับตาดูพฤติกรรมกรรมการนำบัตรนั้นไปรูดเพื่อชำระเงิน
- ในการซื้อสินค้าทางเว็บ นอกจากระมัดระวังการให้ข้อมูลบัตรเครดิตแล้ว ต้องตรวจสอบก่อนที่จะสั่งซื้อว่าการประมวลผลการสั่งซื้อของเว็บนั้นมีความปลอดภัยพอเพียงหรือไม่ (การประมวลผลที่ไม่ปลอดภัยอาจนำไปสู่การแอบดักดู ข้อมูลส่วนตัวของผู้ซื้อได้)
- ให้ยกเลิกบัญชีธนาคารที่ไม่ได้มีการใช้งานมาเป็นระยะเวลาานาน เช่น นานกว่า 6 เดือน
- ให้ระมัดระวังไม่ให้ผู้อื่นซึ่งอาจยืนอยู่ในบริเวณข้างเคียง เห็นรหัสผ่านของบัตร ATM ส่วนตัว
- ให้ใช้รหัสผ่านที่ยากต่อการเดาและเปลี่ยนรหัสผ่านบ่อยๆ
- หมั่นตรวจตรา Statement ทางการเงินที่ได้รับจากธนาคารเพื่อดูว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นในบัญชีธนาคารของเราหรือไม่

ข้อความฉับพลัน ห้องสนทนา และการแชร์ไฟล์บนอินเทอร์เน็ต (Instant Messaging, Chat Rooms, File Sharing)

การสนทนาด้านบนอินเทอร์เน็ตทำได้หลายวิธี วิธีการหนึ่งคือการสนทนาบนเว็บ ซึ่งจะมีการจัดเป็นห้องสนทนาบนเว็บไว้ให้ โดยวิธีนี้ผู้ใช้มีเพียงเว็บเบราว์เซอร์ก็สามารถเข้าไปสนทนาในห้องสนทนาที่จัดไว้ให้ได้ วิธีที่สองคือการใช้โปรแกรม Instant Relay Chat (IRC) ซึ่งทำให้ผู้ใช้จำเป็นต้องติดตั้งโปรแกรม IRC ก่อนที่จะใช้

งานได้ โปรแกรมดังกล่าวอาจดาวน์โหลดได้จากทางเว็บหรือไม่ก็ต้องการจัดซื้อ
มาแล้วทำการติดตั้ง

การส่งข้อความฉับพลันหรือที่เรียกกันว่า Instant Messaging เป็นวิธีการ
สนทนาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งผู้ใช้ต้องทำการติดตั้งโปรแกรมก่อนใช้งานเช่นกัน
โปรแกรมนี้จะทำให้ผู้ใช้สามารถสนทนากับเพื่อนที่ล็อกอินเข้ามาใช้งานได้อย่างทันที
ทันใด รวมทั้งจะอนุญาตให้ผู้ใช้เก็บรายชื่อของเพื่อนที่มีความสนใจร่วมกันหรือเรา
มักสนทนาด้วยกันบ่อยๆ เอาไว้ในโปรแกรมและยังสามารถตรวจสอบดูได้ว่ามีเพื่อน
คนใดบ้าง ณ ขณะนี้ที่ได้ทำการล็อกอินเข้ามาแล้ว

ทั้งการสนทนาในห้องสนทนาและการใช้ข้อความฉับพลันได้มีการใช้งานกัน
อย่างแพร่หลายในธุรกิจหลากหลายประเภท
ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน ถึงแม้ว่าการ
สนทนาในทั้งสองรูปแบบจะมีประโยชน์มากใน
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลต่างๆ กัน
ทว่าหากมิได้เตรียมการป้องกันไว้ให้ดีแล้ว ผลใน
ทางลบก็อาจเกิดขึ้นได้ เช่น การติดไวรัสหรือ
โทรจันในเครื่องของผู้ที่รับไฟล์ที่ส่งมาให้ การ
เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เป็นต้น

การแชร์ไฟล์ระหว่างเพื่อนบนอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบหนึ่งของการแลกเปลี่ยนข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (การสนทนาทั้งสองประเภทที่ได้กล่าวถึงไปแล้วนั้นก็
อาจนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ใช้ด้วย) ซึ่งหากมิได้เตรียมการป้องกัน
ไวรัสไว้ให้ดีแล้ว อาจเปิดโอกาสให้ผู้บุกรุกเข้ามานำไฟล์ในเครื่องของผู้ใช้งานไปได้
หรือแม้แต่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานได้รับความเสียหายได้ โปรแกรมสำหรับการ
แชร์ไฟล์นี้ ได้แก่ Kazaa, Morpheus, LimeWire เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าไป
เอาไฟล์ในเครื่องของเพื่อนได้โดยตรง

คำแนะนำ

- ให้หลีกเลี่ยงไม่ใช้งานทั้งการส่งข้อความฉับพลัน การสนทนาในห้องสนทนา
และการแชร์ไฟล์บนอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการทั้งสามนี้อาจก่อให้เกิด

การละเมิดความเป็นส่วนตัว การติดตั้งโปรแกรมที่ไม่ประสงค์ดี และการแพร่กระจายของไวรัสได้ ถ้าจำเป็นต้องใช้ ให้ทำการศึกษาให้ดีกว่าก่อนเริ่มต้นใช้งาน

- ให้ติดตั้งไฟร์วอลล์ส่วนบุคคล
- ให้ติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัสและหมั่นทำการปรับปรุงไฟล์รูปแบบไวรัสอย่างสม่ำเสมอ
- สำหรับการแชร์ไฟล์ ให้ตรวจสอบการปรับแต่งค่าที่ใช้งานในโปรแกรมแชร์ไฟล์และให้แชร์เฉพาะไฟล์ที่ตนต้องการให้ผู้อื่นได้รับทราบข้อมูลจริงๆ
- ให้ระมัดระวังการไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของไฟล์

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.tio.com.au/FAQ/int_dumping.htm

การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Rights)

ทรัพย์สินทางปัญญาหมายถึงสิ่งที่มีคุณค่าที่เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นของมนุษย์ ในโลกแห่งอินเทอร์เน็ตผู้ใช้จะได้พบกับทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมากมายที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต เช่น ซอฟต์แวร์ หนังสือ ภาพกราฟิก ภาพศิลปะ ภาพยนตร์ ดนตรี ภาพถ่าย เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดจากสติปัญญาหรือความคิดของมนุษย์ ไปสู่ผลงานดังกล่าวในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์

การนำทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวที่ผู้ใช้พบในขณะที่ทำการท่องเว็บมาใช้งานจำเป็นต้องมีการตรวจสอบอย่างรอบคอบก่อนว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้า หรือการละเมิดอื่นๆ หรือไม่ รวมทั้งผู้ใช้จะต้องตระหนักและทำความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งที่เป็นกฎหมายของประเทศและกฎหมายในระดับนานาชาติด้วย

คำแนะนำ

- ให้ระมัดระวังไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาไม่ว่าจะเป็นของบุคคลหรือขององค์กรหนึ่งก็ตาม การละเมิดที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ การนำภาพกราฟิกมาใช้งานก่อนที่จะได้รับอนุญาต การขโมยความคิดของผู้อื่นมาเป็นของตน การแชร์ไฟล์ดนตรีที่มีลิขสิทธิ์ เป็นต้น

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

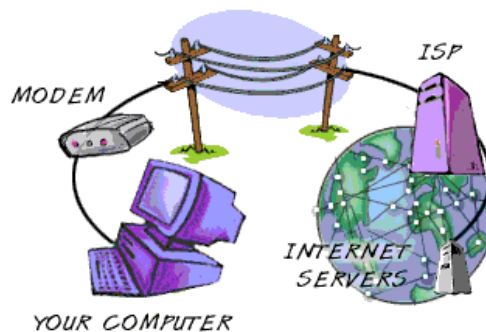
www.wipo.int

www.apecipeg.org

การถูกหลอกให้หมุนโมเด็มต่อเน็ต

(Internet Dumping or Modem Hijacking)

Internet Dumping หรือ Modem Hijacking คือ การที่โปรแกรมหนึ่งที่ใช้ดาวน์โหลดมาใช้งาน ตัดการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตที่ผู้กำลังใช้งานอยู่โดยผ่านทางโมเด็ม แล้วหมุนผ่านโมเด็มนั้นเข้าไปที่เบอร์โทรศัพท์อีกเบอร์หนึ่งเพื่อต่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจเป็นเบอร์ในต่างประเทศหรือเป็นเบอร์โทรศัพท์ที่เมื่อโทรเข้าไปแล้วจะถูกคิดค่าใช้จ่ายทันที ในกรณีส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นผู้ใช้จะไม่รู้ตัวว่าตนเองได้ถูกตัดการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตที่ตนเองใช้งานอยู่ตามปกติและหมุนเข้าไปที่อีกเบอร์โทรหนึ่ง จนกระทั่งได้รับบิลค่าโทรศัพท์ที่เกิดจากการหมุนเข้าไปที่เบอร์โทรเหล่านั้น ณ ขณะที่ได้รับบิลนั้นผู้ใช้จะคิดว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่น่าจะผิดพลาดหรือไม่ควรจะเป็นค่าใช้จ่ายของตน

การถูกหลอกนี้ส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากเว็บไซต์สำหรับผู้ใหญ่ประเภทเว็บภาพอนาจารได้พยายามที่จะหลอกล่อให้ผู้ใช้นั้นเข้าไปในเว็บของตนโดยผ่านทางเบอร์โทรศัพท์ที่อีกเบอร์หนึ่งซึ่งจะมีการคิดค่าบริการจากการเข้าไปดู เมื่อผู้ใช้หลงเชื่อก็จะทำการดาวน์โหลดโปรแกรมสำหรับดูเว็บนั้นเข้ามาติดตั้งในเครื่องของตน โดยปกติก่อนการดาวน์โหลดโปรแกรมมาใช้งาน เงื่อนไขจะประกอบด้วยการใช้เบอร์โทรศัพท์ที่อีกเบอร์หนึ่งเพื่อต่ออินเทอร์เน็ตเข้าไปดูเว็บนั้น เมื่อผู้ใช้ไม่ได้สนใจที่จะอ่านเงื่อนไขเหล่านั้นอย่างรอบคอบ ก็จะดาวน์โหลดโปรแกรมมาและเริ่มต้นใช้งานทันที ซึ่งจะก่อให้เกิดเป็นค่าใช้จ่ายในบิลโทรศัพท์นั่นเอง การขอยกเลิกบิลค่าโทรศัพท์นี้โดยทั่วไปจะไม่สามารถทำได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใช้ได้ทำการตกลงยอมรับในเงื่อนไขนั้นแล้ว

คำแนะนำ

- ให้ความรู้แก่บุตรหลาน พนักงาน หรือผู้ใช้คอมพิวเตอร์ เกี่ยวกับปัญหาการถูกหลอกให้ต่ออินเทอร์เน็ตนี้ เพื่อที่จะไม่หลงเชื่อและตกเป็นเหยื่อของเว็บไซต์ดังกล่าว
- ให้เปิดเสียงของโมเด็มไว้ เพื่อเอาไว้คอยสังเกตว่ามีเสียงของการหมุนโมเด็มใหม่เกิดขึ้นหรือไม่
- ให้เก็บ "History" ในเว็บเบราว์เซอร์ ซึ่งเก็บรายชื่อของเว็บไซต์ที่เข้าไปเยือนไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น จะได้สามารถย้อนกลับเข้าไปที่เว็บนั้นได้อีกครั้งหนึ่ง
- ให้ล็อกการโทรศัพท์ที่ออกต่างประเทศจากเครื่องโทรศัพท์ที่ใช้งาน หรือล็อกเฉพาะเบอร์โทรศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยหมายเลขพิเศษ
- ให้ระมัดระวังที่จะอ่านเงื่อนไขโดยละเอียดก่อนที่จะเข้าชมเว็บไซต์สำหรับผู้ใหญ่

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.tio.com.au/FAQ/int_dumping.html

อีเมลหลอกลวง (Instant Scams)

ในปัจจุบันได้มีอีเมลประเภทหลอกลวงให้ผู้ที่ได้รับอีเมลหลงเชื่อซึ่งหลาย ๆ ครั้งจะทำให้ผู้รับอีเมลได้รับความเสียหาย เช่น เสียเงิน เสียเวลา และจะเป็นการยากที่จะเรียกหรือขอกลับคืนเมื่อได้เสียไปแล้ว ในปัจจุบันองค์กร Federal Trade Commission (FTC) ของสหรัฐอเมริกาได้ระบุอีเมลประเภทหลอกลวงนี้ไว้ 12 ประเภท ซึ่งผู้ใช้ต้องให้ความระมัดระวัง

1. การสร้างโอกาสทางธุรกิจ อีเมลประเภทนี้จะเสนอรายได้ก้อนใหญ่โดยที่ไม่ต้องทำอะไรมากหรือไม่มีความใช้จ่ายในการลงทุน
2. อีเมลขายสินค้าที่มีกลุ่มผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก (Bulk E-mail) อีเมลประเภทนี้จะเสนอรายชื่อกลุ่มผู้ใช้งานอีเมลซึ่งมีเป็นจำนวนมากและชักชวนว่าสามารถโฆษณาหรือขายสินค้าลงไปยังกลุ่มผู้ใช้งานอีเมลนี้ได้ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะไม่อนุญาตอีเมลขายสินค้าในลักษณะเช่นนี้
3. อีเมลลูกโซ่ อีเมลประเภทนี้จะชักชวนให้ผู้รับส่งเงินจำนวนเล็กน้อยไปยังผู้ส่งและส่งต่ออีเมลนี้ไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นต่อไป
4. การทำงานที่บ้านโดยลงแรงเพียงเล็กน้อย (Work-at-home Schemes) อีเมลประเภทนี้จะเสนอการมีรายได้อย่างสม่ำเสมอโดยลงแรงเพียงเล็กน้อย ผู้รับอีเมลจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมแรกเข้าและทำงานตามที่อีเมลขอให้ทำ (โดยหวังจะได้รับค่าตอบแทนก้อนใหญ่) แต่ผู้รับก็จะไม่มีทางได้รับค่าตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้นกลับคืน
5. การรักษาสุขภาพและการควบคุมน้ำหนัก อีเมลประเภทนี้จะเสนอยาประเภทต่างๆ อาทิ สูตรสมุนไพร การรักษาการหมดสมรรถภาพ การรักษาอาการผมร่วง เป็นต้น การหลงเชื่อคำโฆษณาและซื้อผลิตภัณฑ์มาใช้งานส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์
6. รายได้ก้อนใหญ่โดยไม่ต้องเสียแรงมากนัก อีเมลประเภทนี้จะเสนอวิธีที่จะร่ำรวยได้อย่างรวดเร็ว

7. สินค้าฟรี อีเมลประเภทนี้จะเสนอให้สินค้าฟรีโดยชำระเงินเพียงเล็กน้อย เช่น เพื่อเข้าเป็นสมาชิก เป็นต้น
8. โอกาสในการลงทุนที่มีผลตอบแทนสูง อีเมลประเภทนี้จะเสนอผลตอบแทนที่สูงกับการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง เงินที่ลงทุนไปก็จะสูญไปโดยเปล่าประโยชน์
9. ชุดอุปกรณ์เชื่อมต่อเคเบิลทีวี (Cable De-scambler Kits) อีเมลประเภทนี้จะเสนอขายชุดอุปกรณ์สำหรับเชื่อมต่อเข้ากับเคเบิลทีวีได้โดยไม่ต้องเสียค่าสมาชิกอีก เช่น เป็นรายเดือน ชุดอุปกรณ์ดังกล่าวแม้ว่าจะทำได้จริงก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย
10. การให้เงินกู้หรือสินเชื่อโดยมีเงื่อนไขง่ายๆ อีเมลประเภทนี้จะเสนอเงินกู้หรือสินเชื่อโดยมีเงื่อนไขง่ายๆ สถาบันทางการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายจะไม่ใช้วิธีนี้ในการให้เงินกู้หรือสินเชื่อ
11. การเคลียร์สินเชื่อ อีเมลประเภทนี้จะเสนอช่วยเคลียร์หรือล้างข้อมูลสินเชื่อที่ติดลบในบัญชีธนาคาร การทำตามข้อเสนอถือเป็นการกระทำที่มีความผิดทางกฎหมาย
12. การเสนอให้รางวัลไปเที่ยวฟรี อีเมลประเภทนี้จะเสนอว่าท่านเป็นผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศให้ไปท่องเที่ยวฟรี ในภายหลังท่านจะพบว่าข้อเสนอไม่ได้เป็นอย่างที่คิด หรือไม่ก็ต้องชำระเงินเพิ่มเติม ซึ่งมีได้มีการอธิบายหรือแจ้งให้ทราบเอาไว้ก่อน

คำแนะนำ

- ให้ระมัดระวังโฆษณาชวนเชื่อในลักษณะดังกล่าว ซึ่งมักจะไม่มีทางเป็นจริงได้
- ให้หมั่นคอยติดตามดูประเภทของอีเมลหลอกลวงได้จากเว็บไซต์ในแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.ftc.gov

www.crimes-of-persuasion.com

ประเด็นทางกฎหมาย (Legal Issues)

การใช้งานอินเทอร์เน็ตในแต่ละประเทศมีกฎหมายที่รองรับการใช้งานที่แตกต่างกัน บางเรื่องเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายในทุกประเทศทั่วโลก อาทิ ปัญหาสื่อลามกซึ่งเป็นภาพของเยาวชน การบุกรุกเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ในขณะที่บางเรื่อง เช่น การพนัน อาจจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือไม่ผิดกฎหมายได้ในบางประเทศ ผู้ใช้จึงต้องระมัดระวังและศึกษากฎหมายที่รองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศของตน กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตที่โดยทั่วไปถือเป็นความผิดทางกฎหมายได้แก่

- การเล่นเกมพนัน
- การซื้ออาวุธปืน
- การซื้อขายยาเสพติด
- การนำเสนอสื่อลามกทุกประเภท
- การบุกรุกคอมพิวเตอร์หรือเครือข่าย
- การพัฒนา และแพร่ไวรัสคอมพิวเตอร์
- การทำให้เครือข่ายหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถใช้งานหรือให้บริการได้
- การสวมรอยบุคคลเพื่อทำการฉ้อฉล

คำแนะนำ

- ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่ถือเป็นความผิดทางกฎหมายดังกล่าว
- ให้ปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศทั้งในเรื่องทั่วไปและที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอินเทอร์เน็ต รวมทั้งกฎหมายในระดับนานาชาติด้วย
- ให้หมั่นคอยติดตามดูเว็บไซต์ในแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.eclip.org	www.bmck.com/ecommerce/
www.ilpf.org	www.gipiproject.org/
www.uncitral.org	www.cybercrime.gov

การเฝ้าดูการใช้งานอินเทอร์เน็ต (Monitoring Internet Usage)

อินเทอร์เน็ตนอกจากจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อสำนักงานหรือองค์กรแล้ว ยังเป็นแหล่งบันเทิงใจสำหรับพนักงานในองค์กรด้วย แต่การที่พนักงานใช้เวลาไปกับการบันเทิงมากเกินไปจนกลายเป็นผลเสียต่อการทำงาน หรือการที่พนักงานอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่อไปในทางผิดกฎหมาย จะเกิดเป็นผลในทางลบต่อองค์กรได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคอยเฝ้าดูและสอดส่องกิจกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของพนักงาน

สำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน แม้อินเทอร์เน็ตจะมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เป็นสิ่งบันเทิงเชิงสร้างสรรค์ และส่งเสริมการเจริญเติบโตทางด้านวิวุฒิของบุตรหลานในครอบครัว แต่พ่อแม่ก็ควรหมั่นสอดส่องและดูแลการเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมของบุตรหลาน ทั้งนี้เนื่องจากมีเว็บไซต์เป็นจำนวนมากที่ส่อไปในทางที่ไม่เหมาะสมต่อบุตรหลานของเรานั้นเอง

คำแนะนำสำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในองค์กร

- ให้ความรู้แก่พนักงานเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างสม่ำเสมอ
- ให้จัดทำนโยบายการใช้งานอินเทอร์เน็ตขององค์กรอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร โดยอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาดังนี้ปรากฏอยู่ในนโยบายด้วย
 - การใช้งานอินเทอร์เน็ตมีจุดประสงค์เพื่อผลประโยชน์ขององค์กร ไม่ใช่ใช้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
 - การใช้งานอินเทอร์เน็ตจะได้รับการเฝ้าดูอย่างใกล้ชิด เช่น โดยผู้ดูแลระบบ
 - มีแนวทางการใช้งานอีเมลอย่างเหมาะสม
- ให้หมั่นคอยติดตามดูเว็บไซต์ในแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

คำแนะนำสำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน

- พ่อแม่จะต้องให้ความรู้แก่บุตรหลานเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม
- ให้ใช้ซอฟต์แวร์เพื่อคอยตรวจสอบการเข้าเว็บไซต์ของบุตรหลาน รวมทั้งการกรอกการเข้าเว็บไซต์บางเว็บไม่ให้อาจทำได้
- ให้หมั่นคอยติดตามดูเว็บไซต์ในแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

สำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตภายในองค์กร ให้ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่

www.email-policy.com

www.epolicyinstitute.com

www.fatline.com

สำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน ให้ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่

www.getnetwise.org/

www.wiredpatrol.org/

www.childnet-int.org/

การหมิ่นประมาทหรือการทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง

(Online Defamation)

ข้อความทุกรูปแบบที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นในอีเมล เว็บบอร์ด ห้องสนทนาบนเว็บไซต์ ต้องระมัดระวังไม่ให้เป็นการเท็จหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อตัวบุคคลหรือองค์กรที่ถูกพาดพิง กล่าวถึง หรืออ้างอิง

คำแนะนำ

- ให้กล่าวเฉพาะสิ่งที่มีหลักฐานความจริงสนับสนุนเท่านั้น ห้ามใช้อารมณ์หรือความรู้สึกมากกล่าวลงไป

- อีเมลล์เมื่อส่งไปยังผู้รับแล้วจะไม่มีทางเรียกกลับคืนมาได้ ฉะนั้นให้ระมัดระวังทุกถ้อยคำในอีเมลล์ที่ส่งถึงผู้รับ
- ให้ระมัดระวังการกล่าวคำในเว็บบอร์ด ห้องสนทนา ข้อความฉบับพลันที่จะไม่ละเมิดผู้อื่น
- ให้ความรู้แก่พนักงานหรือบุตรหลานเกี่ยวกับการระมัดระวังการใช้ถ้อยคำของตนบนอินเทอร์เน็ต
- ก่อนที่จะกล่าวถึงผู้อื่นในเชิงลบ ให้พิจารณาถึงสาเหตุที่ต้องทำ รวมทั้งประเมินผลที่จะเกิดขึ้นด้วย
- ให้หมั่นคอยติดตามดูเว็บไซต์ในแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.onlinepolicy.org/defamation.shtml

www.wiredpatrol.org/law/freespeech/defamation.html

www.spawn.org/marketing/slander.html

www.cyberlaw.com

การไกล่เกลี่ยความขัดแย้งบนเครือข่าย (Online Dispute Resolution)

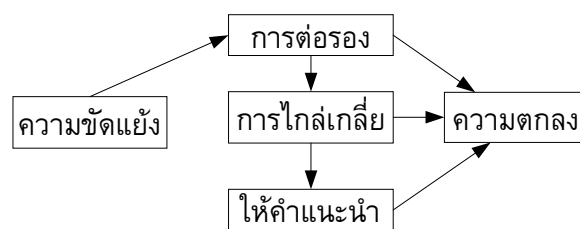
ในสังคมที่เราอยู่อาศัยกันย่อมจะมีความขัดแย้งอยู่ไม่ว่ากรณีใดกรณีหนึ่ง บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็มีความขัดแย้งอยู่เช่นเดียวกัน แต่นับว่าเป็นเรื่องยากที่จะไกล่เกลี่ยความขัดแย้งบนอินเทอร์เน็ตเนื่องจากคู่กรณีไม่เคยพบปะเห็นหน้ากันมาก่อน สหภาพยุโรป จึงได้จัดให้มีโครงการนำร่องที่มีชื่อว่า ECODIR หรือ Electronic Consumer Dispute Resolution ซึ่งแปลว่าการไกล่เกลี่ยความขัดแย้งทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริโภค ECODIR นี้ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ผู้บริโภคและบริษัทธุรกิจบนเครือข่ายสามารถไกล่เกลี่ยความขัดแย้งที่เกิดจากการค้าผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

หากคู่กรณีต่อรองกันแล้วไม่สามารถตกลงกันได้จะมีบุคคลที่สามที่เป็นกลางมาให้ความช่วยเหลือ โดยบุคคลที่สามดังกล่าวนี้จะต้องลงนามในเอกสารรับรองความเป็นกลางของตน และกระบวนการไกล่เกลี่ยนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับและกระทำด้วยความสมัครใจของคู่กรณี โดยที่คู่กรณีสามารถถอนตัวจากกระบวนการนี้ได้ทุกเมื่อเพื่อนำความเข้าสู่ศาล

แนวคิดของการไกล่เกลี่ยความขัดแย้งบนเครือข่ายนี้คือในเมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็สมควรให้มีการไกล่เกลี่ยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเมื่อผู้ประกอบการกำลังตั้งร้านค้าของตนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น การไกล่เกลี่ยความขัดแย้งบนเครือข่ายนี้ก็ยังมีความจำเป็นมากขึ้นในอนาคต วิธีการไกล่เกลี่ยนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่สามารถนำมาช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการค้าบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีมูลค่าไม่สูงนัก

ผู้เข้าร่วมโครงการ ECODIR นี้ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และจากประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือ ข้อมูลเพิ่มเติมของโครงการนี้สามารถหาได้จากจากเว็บไซต์ที่ระบุไว้ด้านล่าง

ECODIR เป็นกระบวนการบนเครือข่ายผ่านทางเว็บที่ได้รับการเสริมความปลอดภัย (secure web) โดยจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังแสดงในแผนผังด้านล่าง

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.ecodir.org

www.adr.org

การถูกติดตามบนเครือข่าย (Online Stalking)

การถูกติดตาม (Stalking) แม้คำนี้จะได้รับคำจำกัดความอยู่หลากหลาย แต่จะมีอยู่สองความหมาย ที่คล้ายคลึงกันดังนี้

1. การที่บุคคลหนึ่งพยายามติดต่ออีกบุคคลหนึ่งโดยซ้ำซากและโดยที่อีกบุคคลหนึ่งนั้นไม่พึงประสงค์
2. พฤติกรรมใดๆ ที่ทำให้ผู้ถูกติดตามรู้สึกว่าคุณคุกคาม มีความกังวล หรือหวาดกลัว

ดังนั้น “การถูกติดตามบนเครือข่าย” จึงเกิดขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่งกระทำการตามความหมายด้านบนโดยการใช้อีเมล ห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และโปรแกรมส่งข้อความฉับพลัน (instant messaging) ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่บุคคลที่ถูกติดตาม รัฐบาลบางประเทศได้กำหนดไว้ในกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายเก่าให้ครอบคลุมกรณีการถูกติดตามบนเครือข่ายไว้ด้วยและในบางกรณีสามารถสั่งการให้ควบคุมตัวผู้ติดตามได้

การถูกติดตามนี้สามารถทวีความรุนแรงจนกระทั่งถึงการทำลายระบบคอมพิวเตอร์ให้เกิดความเสียหายได้

คำแนะนำ

หากถูกติดตามบนเครือข่ายอยู่ ให้ปฏิบัติดังนี้

- ลบชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนตัวที่ใช้ในห้องสนทนาหรือโปรแกรมส่งข้อความฉับพลันออกทั้งหมด
- เปลี่ยนอีเมลแอดเดรสโดยทันทีโดยให้ใช้อีเมลแอดเดรสใหม่ที่ผู้พบเห็นไม่สามารถระบุเพศได้
- พิจารณาใช้ระบบอีเมลที่ไม่บอกชื่อผู้ส่ง

- ติดต่อผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตหรือผู้ดูแลห้องสนทนาโดยระบุหลักฐานที่แสดงว่าท่านกำลังถูกติดตามอยู่เพื่อลดความเสี่ยงที่จะถูกติดตามบนเครือข่าย ให้ปฏิบัติตามนี้
- ใช้ชื่อบัญชีผู้ใช้ที่ผู้พบเห็นไม่สามารถระบุเพศได้
- ไม่แสดงหรือทิ้งข้อมูลส่วนตัวไว้ ณ ที่ใดก็ตามบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งรวมถึงประวัติส่วนตัวด้วย
- ใช้รหัสผ่านที่ยากต่อการเดา โดยใช้วิธีตามที่แนะนำในหัวข้อรหัสผ่านในคู่มือนี้
- ไม่ใช้ภาษาที่ไม่สุภาพในห้องสนทนาหรือโปรแกรมส่งข้อความฉับพลัน

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.cyber-stalking.net

www.wiredpatrol.org/stalking/

www.privacy.net

รหัสผ่าน (Passwords)

อาจมีวันหนึ่งที่เราเมื่อออกจากบ้านไปแล้ว ลืมล็อกประตูบ้าน คนแปลกหน้า อาจเดินเข้ามาในบ้านและเดินสำรวจดูรอบๆ บ้าน แม้จะไม่ได้ขโมยสิ่งของใดๆ ไปก็ตาม แต่เจ้าของบ้านก็คงจะรู้สึกไม่สบายใจหนักที่ได้ทราบว่ามีคนแปลกหน้าเข้ามา

เยือนภายในบ้าน เหตุการณ์เช่นนี้สามารถเกิดขึ้นกับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้เช่นกัน โดยที่ผู้บุกรุกสามารถเข้ามาแอบดูข้อมูลในเครื่องของเราได้หากไม่ได้ป้องกันไว้อย่างดีพอ รหัสผ่านถือเป็นด่านป้องกันด่านแรกสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ จึงจำเป็นต้องใช้รหัสผ่านที่ยากต่อการเดา รหัสผ่านมีความสำคัญเทียบเท่ากับกุญแจไขประตูเข้าบ้าน ดังนั้นจึงควรมีคุณภาพสูงที่สุด (เช่นเดียวกับการใช้

กุญแจเลือกคุณภาพสูง)

ผู้บุกรุกระบบสามารถใช้โปรแกรมแกะรหัสผ่านที่สามารถเข้าถึงรหัสผ่านที่กำหนดไว้อย่างง่าย ๆ ได้ภายในระยะเวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น ในทางกลับกันการจะเดารหัสผ่านที่ยากนั้นจะต้องใช้เวลาถึง 10 ถึง 20 ปี

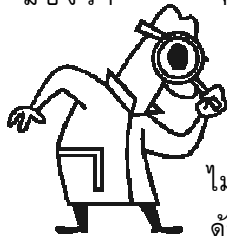
คำแนะนำ

- ไม่ใช่คำใดๆ ที่มีอยู่ในพจนานุกรมไม่ว่าจะเป็นพจนานุกรมภาษาใดๆ ก็ตาม รวมทั้งคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ด้วย
- ไม่ใช่คำใดๆ ที่สะกดกลับทางซึ่งเป็นคำที่มาจากพจนานุกรม เช่น flower สะกดกลับเป็น rewolf
- ไม่ใช่คำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเรา เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ วันเกิด ชื่อสัตว์เลี้ยง ชื่อเล่น งานอดิเรก หรือกีฬาที่ชอบ
- ไม่ใช่ตัวอักษรหรือตัวเลขที่เรียงกัน เช่น “abcdefg” หรือ “234567”
- ไม่ใช่ตัวอักษรที่เรียงกันตามแป้นพิมพ์ เช่น “qwerty”
- ให้ใช้ตัวอักษร ตัวเลข และตัวอักษรพิเศษ ร่วมกันแบบสุ่ม

- ให้ใช้ตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่ในภาษาอังกฤษและใช้ตัวอักษรพิเศษร่วมด้วย เช่น * @ #
- ให้ใช้รหัสผ่านที่มีความยาวอย่างน้อย 6 ตัว ยิ่งรหัสผ่านมีความยาวเท่าใดก็ยิ่งมีความยากต่อการเดา เท่านั้น
- ไม่จดรหัสผ่านเก็บไว้ไม่ว่าจะในที่ไหนๆ ก็ตาม
- ไม่บอกรหัสผ่านกับผู้อื่นไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม
- ไม่ใช้ตัวล็อกให้จำรหัสผ่านที่มีอยู่ในเว็บไซต์บางเว็บหรือโปรแกรมที่ใช้งานบางโปรแกรม และให้ปิดความสามารถนี้ในโปรแกรมเบราว์เซอร์ที่ใช้งาน
- ไม่ใช้รหัสผ่านเดียวกันเพื่อเข้าโปรแกรมต่างๆ ที่ใช้งาน

ความลับของข้อมูลส่วนตัว (Privacy of Personal Information)

ในชีวิตประจำวันผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตอาจมีความจำเป็นต้องบอกข้อมูลส่วนตัวให้ผู้อื่นได้รับทราบจนเป็นเรื่องปกติ เช่น ข้อมูลส่วนตัวที่ให้ในระหว่างการจ่ายเงินค่างชำระ การเตรียมการเดินทาง การใช้บัตรเครดิตในการใช้จ่ายใช้สอย เป็นต้น ข้อมูลที่ให้ไปนี้อาจถูกส่งต่อไปให้กับผู้อื่นต่อไปซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลขาดความมั่นใจว่าผู้รับจะนำข้อมูลของตนไปเผยแพร่ต่อหรือไม่ และมีบางกลุ่มที่ถึงขนาดมองว่า

ความเสี่ยงของข้อมูลส่วนตัวในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นมีความ
 กว่าในโลกแห่งความเป็นจริงทางกายภาพ และทำให้คนเหล่านี้
 ไม่ยอมเข้ามาเกี่ยวข้องกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเลย
 การให้ข้อมูลส่วนตัวเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ตามปกติ
 ไม่ว่าจะอยู่บนโลกแห่งอินเทอร์เน็ตหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องกระทำ
 ด้วยความระมัดระวัง หลักการให้ที่สำคัญคือให้โดยให้น้อยที่สุด
 เท่าที่จะทำได้

คำแนะนำ

ก่อนที่จะให้ข้อมูลส่วนตัวกับเว็บไซต์หนึ่งที่ต้องการประกอบธุรกรรมด้วย ให้ทำการตรวจสอบนโยบายการใช้ข้อมูลส่วนตัวของลูกค้า ได้แก่

- การนำอีเมลแอดเดรสของลูกค้าไปใช้งาน เช่น ขายหรือแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นหรือไม่
- การนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยผ่านการยินยอมจากลูกค้าแล้วหรือไม่

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.privacyfoundation.org

www.oecd.org

epic.org

www.privacy.net

การใช้งานอินเทอร์เน็ตในที่สาธารณะ (Public Access Points)

ผู้คนจำนวนมากที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตัวเองแต่ก็ต้องการที่จะเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้คนที่เดินทางไปในวันหยุดพักผ่อนและไม่ได้นำเครื่องแล็ปทอปไปด้วยแต่ก็ต้องการที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อกับเพื่อนฝูง ครอบครัว และผู้ร่วมงาน นักธุรกิจที่เดินทางไปโดยไม่ต้องนำเครื่องแล็ปทอปไปด้วยก็ยังต้องการที่จะใช้อีเมลล์และแลกเปลี่ยนเอกสารทางธุรกิจที่สำคัญ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้คือเหตุผลสำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านทางจุดเชื่อมต่อในที่สาธารณะ เช่น อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตตามสนามบิน เครื่องคอมพิวเตอร์สาธารณะในโรงแรมห้องสมุด หรือสถานที่อื่นๆ

วิธีการเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนี้แม้จะสามารถทำได้อย่างสะดวกสบาย แต่ก็ยังเป็นวิธีที่ต้องให้ความระมัดระวังด้วยเช่นกัน ให้พึงรำลึกไว้เสมอว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ในที่สาธารณะเหล่านี้เป็นเครื่องที่มีความเปิดเผยสูงและให้ปฏิบัติตามคำแนะนำด้านล่างด้วยความระมัดระวัง

คำแนะนำ

- ให้ระวังคนที่นั่งหรือยืนอยู่ใกล้ๆ ซึ่งอาจแอบมองจากด้านหลังเพื่อขโมยบัญชีผู้ใช้ รหัสผ่าน หรือข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ ในขณะที่ผู้ใช้กำลังป้อนข้อมูลเหล่านั้นเข้าเครื่อง
- เปลี่ยนรหัสผ่านเข้าสู่ระบบบ่อยๆ
- ให้ล้างหน่วยความจำคอมพิวเตอร์ (cache) ในเว็บเบราว์เซอร์หลังจากที่ใช้งานเสร็จแล้ว ซึ่งจะช่วยลดโอกาสที่ผู้อื่นจะสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวของท่านได้
- ให้ล้างบันทึกประวัติการใช้งาน (history settings) ในเว็บเบราว์เซอร์หลังจากที่ใช้งานเสร็จแล้ว
- ให้ปิดเว็บเบราว์เซอร์ทั้งหมดที่เปิดใช้งานหลังจากที่ใช้งานเสร็จแล้ว
- ไม่อนุญาตให้เครื่องคอมพิวเตอร์จํารหัสผ่านให้ เช่น จะต้องคลิกตัวเลือกการจํารหัสผ่านออก
- ไม่ป้อนข้อมูลลับหรือส่วนตัวที่เป็นความลับใดๆ โดยผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์สาธารณะ

เว็บเพจที่มีการเสริมความปลอดภัย (Secure Web Pages)

ในการสั่งซื้อสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต ผู้ซื้อควรทำทุกอย่างที่สามารถทำได้เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจได้ว่าเว็บไซต์นั้นเป็นเว็บไซต์ของร้านค้าหรือธุรกิจที่ถูกกฎหมายหรือไม่ และมีนโยบายการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายที่ดีและเป็นไปตามที่แนะนำไว้ในคู่มือนี้หรือไม่

ในขั้นตอนของการสั่งซื้อ ผู้ซื้ออาจจำเป็นต้องให้ข้อมูลส่วนตัวและหมายเลขบัตรเครดิตกับร้านนั้นโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ก่อนที่จะให้ข้อมูลส่วนตัวไปผู้ซื้อจะต้องตรวจสอบว่าข้อมูลที่ส่งมอบให้ทางอินเทอร์เน็ตนั้นจะเป็นไปอย่างปลอดภัย กล่าวคืออย่างน้อยไม่มีผู้อื่นแอบดักดู

ข้อมูลของเราได้ คำแนะนำด้านล่างจะได้กล่าวถึงการตรวจสอบต่างๆ ที่จำเป็นก่อนที่จะส่งมอบข้อมูลส่วนตัวใดๆ ให้กับร้านค้า

คำแนะนำ

- มีวิธีการตรวจสอบอย่างง่ายๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าเว็บเพจหนึ่งๆ ได้รับการเสริมความปลอดภัยหรือไม่ วิธีแรกคือสำหรับระบบที่ใช้ไมโครซอฟท์วินโดวส์ คลิกปุ่มขวาของเมาส์ในขณะที่เมาส์พอยเตอร์อยู่ตรงที่ว่างบนเว็บเพจแล้วเลือก “Properties” จะทำให้มีหน้าต่างแสดงข้อมูลของหน้านั้นปรากฏขึ้น จากนั้นคลิกที่ “Certificates” (ใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์) หากเว็บเพจนั้นไม่ได้รับการเสริมความปลอดภัยก็จะมีข้อความบอกว่าหน้านั้นไม่มีใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์อยู่ แต่ถ้าเว็บเพจนั้นมีการเสริมความปลอดภัยก็จะมีข้อความระบุขนาดของกุญแจ (Key) สำหรับเว็บเพจนั้น ซึ่งขนาดที่เหมาะสมของกุญแจควรจะเป็น 128 บิตเป็นอย่างน้อย การปฏิบัติตามคำแนะนำง่ายๆ นี้ ก็จะสามารถทราบได้ว่าข้อมูลส่วนตัวที่ส่งผ่านไปทางอินเทอร์เน็ตจะได้รับการส่งไปอย่างปลอดภัยหรือไม่
- วิธีที่สองและสามจะเป็นวิธีที่ใช้ไม่ได้เสมอไป วิธีการคือให้ดูที่ช่อง “Address” ในบราวเซอร์ว่าที่อยู่ของเว็บนั้นขึ้นต้นด้วยคำ “https” หรือ “http” หากเว็บนั้นได้รับการเสริมความปลอดภัย ที่อยู่ของเว็บนั้นจะขึ้นต้นด้วยคำ “https” วิธีนี้จะสามารถทราบได้ว่าเว็บหนึ่งๆ ได้รับการเสริมความปลอดภัยหรือไม่ แต่จะไม่ทราบว่าเว็บนั้นมีความปลอดภัยในระดับใด เนื่องจากจะไม่ทราบขนาดของกุญแจที่ใช้งาน
- วิธีที่สามคือให้ตรวจสอบที่ด้านล่างของหน้าต่างบราวเซอร์ว่ามีการแสดงเครื่องหมายใดๆ ที่แสดงถึงการเสริมความปลอดภัยหรือไม่ โดยปกติจะปรากฏเป็นรูปกุญแจสายชูที่ล็อกแล้ว หรือรูปกุญแจที่ไม่หัก เช่นเดียวกันกับวิธีที่สอง วิธีนี้ไม่สามารถบอกได้ว่าเว็บนั้นมีความปลอดภัยในระดับใด นอกจากนั้นแล้วในเว็บเพจบางประเภท (เช่น เว็บเพจที่ใช้เฟรม) อาจจะไม่มีการแสดงเครื่องหมายนี้ปรากฏให้เห็น

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ให้ดูในส่วน “Help” ของบราวเซอร์สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องไปรับรองอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ที่ได้รับการเสริมความปลอดภัย และการใช้งานเว็บไซต์ที่ได้รับการเสริมความปลอดภัย

การปรับปรุงซอฟต์แวร์ (Software Updates)

การไม่ปรับปรุงซอฟต์แวร์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานให้ทันสมัยอยู่เสมอ อาจกลายเป็นต้นตอของปัญหาด้านความปลอดภัยได้ หลังจากที่ได้มีการใช้งานโปรแกรมผ่านไปเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว จะมีปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งรวมถึงปัญหาด้านความปลอดภัยเกิดขึ้นเสมอ ผู้ผลิตจึงได้ทำการพัฒนาโปรแกรมสำหรับอุดช่องโหว่ (Patch) เพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น นอกจากนี้การปรับปรุงซอฟต์แวร์ยังอาจหมายถึง เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านการรักษาความปลอดภัยให้สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้ผลิตซอฟต์แวร์ที่มีชื่อเสียงต่างก็พยายามที่จะทำให้สภาพแวดล้อมในการใช้งานมีความปลอดภัยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับซอฟต์แวร์ระบบปฏิบัติการ ได้แก่ วินโดวส์ แมค หรือลินุกซ์

คำแนะนำ

- หากใช้งานวินโดวส์เอ็กซ์พีหรือวินโดวส์ 2000 ให้เลือกใช้ระบบไฟล์แบบ “NTFS” แทนที่จะเป็นแบบ “FAT32” ซึ่งจะทำให้ระบบมีความปลอดภัยสูงมากขึ้นและยังมีขีดความสามารถในการเข้ารหัสข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลที่เก็บเป็นความลับด้วย
- ใช้ระบบปฏิบัติการรุ่นล่าสุด
- ใช้เว็บเบราว์เซอร์รุ่นล่าสุด
- ตรวจสอบและติดตั้งโปรแกรมอุดช่องโหว่ของโปรแกรมสำนักงานอย่างสม่ำเสมอ โปรแกรมสำนักงาน เป็นโปรแกรมที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ใช้ในการสร้างไฟล์ที่มีการใช้งานร่วมกัน หรือที่รับส่งกันผ่าน

ทางอีเมลล์ ฟลอปปีดิสก์ และระบบการแชร์ไฟล์ (เช่น โปรแกรมเวิร์ด ตารางคำนวณ ฐานข้อมูล และปฏิทิน)

- ใช้โปรแกรมอีเมลล์ที่มีขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยสูง โปรแกรมอีเมลล์นับได้ว่าเป็นโปรแกรมที่มีความสำคัญยิ่งเนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ใช้งานอยู่เป็นประจำในการสื่อสารกับทั้งคนที่รู้จักและคนแปลกหน้า
- ติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัสรุ่นล่าสุดและต้องปรับปรุงไฟล์รูปแบบไวรัสใหม่ๆ ให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- ปรับปรุงโปรแกรมไฟร์วอลล์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- หากเป็นไปได้ ให้ตั้งค่าให้โปรแกรมที่ใช้งานทำการปรับปรุงตัวเองโดยอัตโนมัติ (Automatic Update) ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะทำโปรแกรมที่ใช้งานได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

สแปม (Spam)

ในปัจจุบันเราทุกคนส่วนใหญ่ล้วนได้รับจดหมายขยะ ตู้อุดหมายของเราจะเต็มไปด้วยจดหมายโฆษณาที่เราไม่ได้ขอให้ส่งมาให้ และเราก็ทิ้งจดหมายเหล่านั้นไปโดยไม่ได้แม้แต่จะเปิดอ่าน สิ่งที่เกี่ยวข้องกันนี้กำลังเกิดขึ้นกับระบบอีเมลล์ที่เราใช้งานกันอยู่ กล่าวคือข้อความอีเมลล์ที่เราไม่ได้ขอให้ส่งมาให้จะมาอยู่ในตู้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของเราเกือบทุกวันและกลายเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะน่ารำคาญ เราเรียกข้อความอีเมลล์ที่เป็นขยะดังกล่าวว่าสแปมเมลล์ หรือเรียกสั้นๆ ว่าสแปม

สแปมเป็นปัญหาที่หนักกว่าจดหมายขยะในตู้จดหมาย เนื่องจากสแปมก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อผู้รับตามสาเหตุที่จะได้กล่าวถึงด้านล่าง ในขณะที่จดหมายขยะจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อผู้ส่งซึ่งต้องใช้เงินในการตีพิมพ์โฆษณาเพื่อส่งมายังผู้รับ นอกจากนั้นแล้วผู้ส่งสแปมจะเสียค่าใช้จ่ายเท่าเดิมไม่ว่าสแปมเมลล์นั้นจะถูกส่งไปยังผู้รับเพียงคนเดียวหรือล้านคนก็ตาม ส่วนจดหมายขยะผู้ส่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่ากับจำนวนผู้รับ

สแปมทำให้บุคคลและองค์กรสิ้นเปลืองทั้งเวลาและเงินตามที่จะได้กล่าวถึง
ดังนี้

- ผู้รับสแปมส่วนใหญ่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเป็นรายชั่วโมง หากต้องรับสแปมเป็นจำนวนมาก ก็เป็นที่แน่นอนว่าผู้รับจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการนี้สูงมากขึ้น
- ผู้รับอาจต้องใช้เวลาในการจัดการกับสแปมเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน (ทั้งนี้เนื่องจากผู้ส่งสามารถส่งได้ง่ายโดยมีค่าใช้จ่ายเท่าเดิม)
- สแปมก็ขัดขวางการทำงานของเมลล์เซิร์ฟเวอร์ทั่วโลกซึ่งทำให้ทุกคนประสบกับการเชื่อมต่อที่ช้าลงและเสียค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่อที่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถกำจัดสแปมได้อย่างเด็ดขาดแต่เราอาจลดระดับความรุนแรงลงได้โดยให้ปฏิบัติตามคำแนะนำด้านล่างนี้

คำแนะนำ

- ไม่ส่งอีเมลเพื่อตอบกลับสแปมที่ส่งมา การตอบสแปมนั้นเท่ากับเป็นการยืนยันอีเมลแอดเดรสของผู้รับว่าเป็นแอดเดรสที่มีอยู่จริงและจะทำให้ผู้รับนั้นตกเป็นเป้าหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- ให้ใช้อีเมลแอดเดรสที่ใช้ในงานประจำวันเพื่อติดต่อกับผู้ที่ติดต่ออยู่ด้วยเป็นประจำ เช่น ผู้ร่วมงาน เพื่อน และครอบครัว สำหรับการส่งอีเมลเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ ให้ใช้อีเมลแอดเดรสต่างหากอีกอันหนึ่ง
- ไม่ใช้อีเมลแอดเดรสที่ใช้ในงานประจำวันเพื่อสมัครสมาชิกอีเมลเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือเข้าเป็นสมาชิกในเมลล์ลิ่งลิสต์ต่างๆ
- ไม่ซื้อสินค้าใดๆ ที่โฆษณาในสแปม เนื่องจากจะยิ่งทำให้ผู้ส่งสแปมได้รับผลตอบแทนและจะใช้วิธีนี้ต่อไปเรื่อยๆ
- ใช้ตัวกรองสแปม (สแปมฟิลเตอร์) ซึ่งมีให้เลือกหลากหลายและเลือกชนิดที่เหมาะสมกับโปรแกรมอีเมลที่ใช้งานอยู่ให้มากที่สุด
- ให้รายงานร้องเรียนปัญหาสแปมกลับไปยังผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่อต้านสแปม หรือองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค

- ตรวจสอบนโยบายการใช้ข้อมูลส่วนตัวของลูกค้าของเว็บไซต์ที่เข้าไปใช้บริการ เพื่อดูว่าเว็บนั้นจะนำอีเมลแอดเดรสของลูกค้าไปทำอะไรบ้าง

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

spam.abuse.net

www.cauce.org

การปลอมแปลงอีเมล (Spoofing)

การปลอมแปลงบนระบบคอมพิวเตอร์ที่สำคัญมีด้วยกันสองประเภท ประเภทแรกคือการปลอมแปลงหมายเลข IP Address (IP Address Spoofing) ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ในปัจจุบันจะสามารถป้องกันลูกค้าของตนจากการปลอมแปลงประเภทนี้ได้แล้ว ดังนั้นผู้ใช้ที่บ้านและธุรกิจจึงไม่จำเป็นต้องกังวลกับปัญหานี้ อย่างไรก็ตามองค์กรหรือธุรกิจที่ต้องดูแลระบบเครือข่ายเองอาจมีความจำเป็นต้องปรึกษากับผู้ขายอุปกรณ์เครือข่ายที่องค์กรจัดซื้อมาใช้งานเพื่อปกป้องตนเองจากปัญหานี้

การปลอมแปลงอีกประเภทหนึ่งคือการปลอมแปลงอีเมล (Email Spoofing) ผลที่เกิดขึ้นคือผู้ใช้จะได้รับอีเมลที่ระบุว่ามาจากผู้ส่งคนหนึ่งแต่แท้จริงแล้วเป็นอีเมลที่มาจากผู้ส่งอีกคนหนึ่ง การปลอมแปลงอีเมลนี้โดยทั่วไปแล้วจะมีวัตถุประสงค์ที่จะหลอกให้เหยื่อกระทำการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือบอกข้อมูลที่มีความสำคัญออกมา (เช่น รหัสผ่าน หรือข้อมูลส่วนตัว)

คำแนะนำ

- เมื่อได้รับแจ้งเตือนถึงการปลอมแปลงอีเมลที่กล่าวว่าผู้ส่งคือท่าน หรือได้รับทราบถึงการปลอมแปลงจากการตีกลับของอีเมลของท่านทั้งๆ ที่ท่านไม่ได้เป็นผู้ส่งไป ให้เก็บรวบรวมหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการปลอมแปลงนั้นและส่งไปให้กับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตของท่านเพื่อใช้ในการสืบสวนต่อไป

- ให้ใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ติดต่อด้วย หากไม่มั่นใจว่าอีเมลที่ได้รับมาจากแหล่งที่เชื่อถือได้หรือไม่ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องนี้โปรดดูที่หัวข้อลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ให้ระมัดระวังอีเมลที่ระบุว่าส่งมาจากเพื่อนหรือผู้ร่วมงานและใช้ subject ของอีเมลที่แปลกๆ อีเมลดังกล่าวนี้อาจส่งมาโดยอัตโนมัติจากซอฟต์แวร์ที่ไม่ประสงค์ดีต่างๆ เช่น หนอนเครือข่าย เป็นต้น
- ให้ดูวิธีการหลอกลวงต่างๆ จากเว็บไซต์ด้านล่างซึ่งเป็นเว็บของเซิร์ต (CERT-Computer Emergency Response Team) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับรายงานจากทั่วโลกเกี่ยวกับการหลอกลวงในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้น

มีวิธีการหลอกลวงหลากหลายวิธีที่นำมาใช้หลอกลวงให้เหยื่อเปิดเผยข้อมูลสำคัญ เช่น รหัสผ่าน การหลอกลวงดังกล่าวอาจจะมาในรูปแบบของการปลอมแปลงอีเมล การหลอกลวงให้เข้าไปดูเว็บไซต์ การโทรศัพท์ถาม หรือแม้แต่การส่งจดหมายมาตามทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ก่อนที่จะให้ข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับรหัสผ่านหรือข้อมูลส่วนตัวของตน ให้ตรวจสอบให้มั่นใจก่อนว่าผู้สอบถามเป็นผู้ที่รู้จักหรือสามารถพิสูจน์ตัวตนได้

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.cert.org/tech_tips/email_spoofing.html

สปายแวร์ (Spyware)

สปายแวร์คือซอฟต์แวร์ใดๆ ที่ใช้ช่องทางการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้เพื่อแอบส่งข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้นั้นไปให้กับบุคคลหรือองค์กรหนึ่งโดยที่ผู้ใช้เองไม่ทราบ หรือไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ใช้ก่อน สปายแวร์สามารถเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานได้โดยผ่านทางไวรัสคอมพิวเตอร์ เว็บเพจที่เข้าไปดู หรืออีเมลที่เปิดอ่าน

สปายแวร์นั้นมีหลายประเภทนับตั้งแต่ประเภทที่เป็นคุกก็จากการเข้าดูเว็บ (ดูรายละเอียดในหัวข้อคุกก็) จนกระทั่งถึงประเภทที่เป็นโปรแกรมที่ลวงล้ำเข้ามาในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้เพื่อรายงานข้อมูลกลับไปยังผู้ผลิตว่าผู้ใช้ใช้งาน

โปรแกรมที่ติดตั้งนั้นอย่างไร โปรแกรมที่ล่องล้านี้โดยทั่วไปจะเป็นซอฟต์แวร์ที่ผู้ใช้ดาวน์โหลดมาจากอินเทอร์เน็ตและติดตั้งเพื่อใช้งานในจุดประสงค์หนึ่ง และผู้ผลิตซอฟต์แวร์นั้นก็ย่อมจะต้องการทราบลักษณะการใช้งานของผู้ใช้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงซอฟต์แวร์ของตนต่อไป จึงล่องละเมิดผู้ใช้โดยแอบติดตั้งโปรแกรมใน

ส่วนของการรายงานผล กลับไปยังผู้ผลิตด้วย ผู้ใช้โดยส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยกับการละเมิดนี้เนื่องจากเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิและความเป็นส่วนตัว และก็ได้มีการฟ้องร้องบริษัทผู้ผลิตที่กระทำเช่นนี้มาหลายกรณีแล้ว และส่งผลให้มีการแก้ไขซอฟต์แวร์เพื่อมิให้กระทำการล่องละเมิดผู้ใช้อีกต่อไป

อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีบริษัทผู้ผลิตซอฟต์แวร์อีกหลายบริษัทที่ยังคงรวบรวมข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้อยู่อย่างลับๆ ผู้ใช้จึงต้องระมัดระวังและอ่านข้อมูลและเงื่อนไขการติดตั้งของโปรแกรมใดๆ ที่ต้องการติดตั้ง โดยส่วนใหญ่แล้วในระหว่างการติดตั้งผู้ใช้สามารถเลือกที่จะไม่ให้ทำการรายงานข้อมูลกลับไปยังบริษัทได้ แต่จะต้องใช้ความระมัดระวังว่ามีขั้นตอนใดที่จะเป็นตัวเลือกลงกล่าว เนื่องจากบางบริษัทมีความต้องการที่จะได้รับทราบข้อมูลของผู้ใช้งานเป็นอย่างมาก จึงใช้วิธีการต่างๆ ที่จะปกปิดการติดตั้งสไปแวร์ลงไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้

เว็บบั๊ก (Web Bug) ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของสไปแวร์ เว็บบั๊กเป็นโปรแกรมเล็กๆ ที่มองเห็นเป็นไฟล์รูปภาพเล็กๆ อยู่บนเว็บเพจหรือในข้อความอีเมลที่ส่งมาเป็นแบบ HTML ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้จะไม่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน เว็บบั๊กจะทำงานร่วมกับคุกกี้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะนิสัยการท่องเว็บของผู้ใช้ การป้องกันเว็บบั๊กที่ดีที่สุดคือการตั้งค่าการรับคุกกี้ในเบราว์เซอร์ที่ใช้งานให้มีค่าความปลอดภัยสูงที่สุดเท่าที่จะยอมรับได้

คำแนะนำ

- ตรวจสอบและปรับแต่งการตั้งค่าสำหรับคุกกี้ในเว็บเบราว์เซอร์ที่ใช้งานให้มีความเหมาะสม
- ดาวน์โหลดโปรแกรมตรวจสอบสปายแวร์มาใช้งาน เช่น โปรแกรม “Ad-aware” (www.lavasoft.de)
- อ่านนโยบายของเว็บไซต์ที่เข้าไปชมว่าเว็บนั้นจะนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้ไปใช้งานอย่างไรและเว็บนั้นใช้สปายแวร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือไม่
- ติดตั้งโปรแกรมไฟร์วอลล์และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.bugnosis.org

grc.com/optout.htm

www.spychecker.com

โปรแกรมโทรจัน (Trojan Programs)

โปรแกรมโทรจันเข้ามาสู่เครื่องที่ใช้งานโดยที่ผู้ใช้ อาจจะไม่รู้ตัวและจะทำงานอยู่เบื้องหลังซึ่งทำให้เป็นการยากที่จะตรวจจับได้ โดยทั่วไปแล้วโปรแกรมโทรจันจะแฝงมากับโปรแกรมอื่น สาเหตุที่เราเรียกกันว่า “โทรจัน” นั้นเป็นการอุปมาอุปไมยซึ่งเทียบได้กับม้าโทรจันในนิยายปรัมปราของกรีก ม้าโทรจันนี้เมื่อดูจากภายนอกแล้วก็เหมือนม้าที่ทำด้วยไม้ธรรมดาๆ ที่ถูกส่งเข้าไปในตัวเมือง แต่ข้างในตัวม้าจะแฝงไว้ด้วยข้าศึกติดเข้ามาด้วย ซึ่งเมื่อเข้าไปในตัวเมืองแล้ว ก็จะสามารถเข้าไปเปิดประตูเมืองให้กับฝ่ายศัตรูเข้ามาได้ โปรแกรมโทรจันจึงทำงานเป็น “ไส้ศึก” ในลักษณะเดียวกับม้าโทรจันนั่นเอง โปรแกรมโทรจันอาจจะติดมากับไฟล์ที่ส่งมาทางอีเมล มาจากการแลกเปลี่ยนโปรแกรมกันในห้องสนทนา มาจากไฟล์ที่อยู่ใน ฟลอปปีดิสก์หรือโปรแกรมที่ก๊อปปี้กันมา และวิธีอื่นๆ อีกมากมาย

โปรแกรมโทรจันแบ่งออกเป็น 3 ชนิดหลักๆ ดังนี้

- โปรแกรมเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์จากทางไกล (Remote Access Tools – RATs) โปรแกรมประเภทนี้จะทำให้ผู้บุกรุกระบบจากทางไกล เช่น โดยผ่านทางเครือข่ายเข้ามา สามารถเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ถูกติดตั้งโทรจันลงไป
- ตัวจับการพิมพ์แป้นคีย์บอร์ด (Key Loggers) โปรแกรมประเภทนี้จะบันทึกการพิมพ์จากแป้นคีย์บอร์ดทั้งหมดที่ป้อนเข้าเครื่อง แล้วรวบรวมส่งเป็นไฟล์ให้ผู้บุกรุกต่อไป
- ตัวจับรหัสผ่าน (Password Retrievers) โปรแกรมประเภทนี้จะนำส่งไฟล์รหัสผ่านในเครื่องของผู้ใช้ให้แก่ผู้บุกรุก

การดาวน์โหลดไฟล์โปรแกรมโทรจันมาแต่ยังไม่ได้สั่ง “รัน” หรือ “เอ็กซีคิวต์” ไฟล์นั้น จะยังไม่ทำให้โปรแกรมโทรจันเริ่มต้นการทำงาน ผู้ใช้ต้องระมัดระวังในการทำงานกับไฟล์ประเภทเวิร์ดหรือสเปรดชีตด้วย ทั้งนี้เนื่องจากไฟล์ประเภทนี้อาจมีมาใคร่ที่สามารถสั่งให้เครื่องทำงานได้ มีไวรัส หรือโทรจันแอบแฝงมาด้วย โปรแกรมโทรจันกับไวรัสคอมพิวเตอร์ (ให้ดูในหัวข้อไวรัส) แม้ไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกัน แต่โปรแกรมป้องกันไวรัสหลายโปรแกรมจะสามารถตรวจจับหาโปรแกรมโทรจันได้

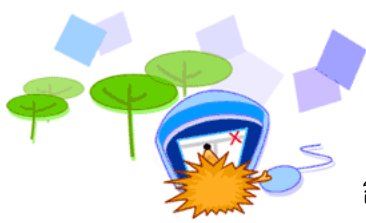
คำแนะนำ

- ติดตั้งโปรแกรมไฟร์วอลล์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งาน
- หมั่นปรับปรุงไฟล์รูปแบบไวรัสของโปรแกรมป้องกันไวรัสให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
- ใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสตรวจสอบโปรแกรมที่กำลังจะติดตั้งและใช้งานก่อนทุกครั้ง
- ใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานทั้งเครื่องอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม
www.cert.org

ไวรัส (Viruses)

ไวรัสคอมพิวเตอร์เป็นคำอุปมาอุปไมยที่เทียบได้กับไวรัสทางชีวภาพ เนื่องจากไวรัสคอมพิวเตอร์สามารถแพร่กระจายจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งในลักษณะที่คล้ายกันกับการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสทางชีวภาพจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ในยุคที่ยังไม่มีการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลายไวรัส

จะแพร่กระจายโดยผ่านทางการใช้งานแผ่นฟลอปปีดิสก์ร่วมกัน แต่ในปัจจุบันไวรัสสามารถแพร่กระจายได้หลายๆ ทาง เช่น อีเมลโปรแกรมต่างๆ เกม รวมทั้งโปรแกรมที่ดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต

ไวรัสเป็นโปรแกรมชนิดหนึ่งซึ่งผลกระทบของไวรัสจะขึ้นอยู่กับว่าโปรแกรมไวรัสนั้นได้รับการออกแบบมาโดยมีจุดมุ่งหมายอะไร ไวรัสบางตัวได้รับการออกแบบมาให้ทำให้ไฟล์ในระบบเกิดความเสียหายหรือไปขัดขวางการทำงานของระบบให้ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ไวรัสทุกชนิดแม้แตชนิดที่จัดว่ามีความรุนแรงน้อยก็มีศักยภาพในการทำลายไฟล์ให้เกิดความเสียหายได้ แต่สิ่งที่ไวรัสไม่สามารถทำได้คือการทำให้ฮาร์ดแวร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ได้รับความเสียหาย ดังนั้นข่าวหรือข้อมูลที่รับที่ว่ามีไวรัสจะสามารถทำให้ซีพียูของเครื่องละลาย ทำลายฮาร์ดไดรฟ์ ทำให้จอภาพระเบิด ฯลฯ ล้วนเป็นข้อมูลเท็จหรือเป็นสิ่งที่เราเรียกกันว่าไวรัสหลอก (hoax)

ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์อาจเคยได้รับคำเตือนจากเพื่อนหรือผู้ร่วมงานเกี่ยวกับเรื่องไวรัสอันตราย ซึ่งในหลายเรื่องจะเป็นเรื่องของไวรัสหลอกที่ผู้รู้ทำไม่ถึงการณส่งต่อๆ กันมา อย่าส่งต่ออีเมลไวรัสหลอกหลวงเหล่านี้เนื่องจากยิ่งจะทำให้อีเมลเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและไปกีดขวางทางเดินของข้อมูลบนเครือข่าย รวมทั้งจะทำให้บรรลุตฤประสงค์ของผู้ที่ส่งไวรัสหลอกนี้ออกมาเป็นคนแรก หากหมั่นปรับปรุงโปรแกรมป้องกันไวรัสให้ทันสมัยอยู่เสมอแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นต้องสนใจกับคำเตือนประเภทนี้แต่อย่างใด

คำแนะนำ

- ใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสรุ่นล่าสุดและให้ทำการตรวจสอบไฟล์ในเครื่องอย่างสม่ำเสมอ
- ไม่เปิดไฟล์ที่มาจากแหล่งที่ไม่รู้จักหรือไม่ได้คาดหมายไว้ ให้เปิดไฟล์ได้ก็ต่อเมื่อสามารถตรวจสอบได้ว่าไฟล์นั้นเป็นไฟล์อะไร ส่งมาจากใคร และมีจุดประสงค์อะไร ให้ตรวจสอบทุกไฟล์ก่อนเปิดโดยไม่มีข้อยกเว้น แม้กระทั่งไฟล์แนบในอีเมลที่ระบุว่ามาจากเพื่อนสนิท เนื่องจากเป็นไปได้ว่าผู้บุกรุกอาจบุกรุกเข้าไปในเครื่องของเพื่อนสนิทนั้นและได้อีเมลแอดเดรสของท่านมา
- ให้ตรวจสอบข้อมูลไวรัสหลอกได้จากแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม หากไม่แน่ใจว่าอีเมลหรือข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

www.symantec.com

www.mcafee.com

www.europe.f-secure.com/news/hoax.htm (ข้อมูลไวรัสหลอก)

แนวทางปฏิบัติ

แนวทางปฏิบัติสำหรับการรับส่งอีเมล

- ให้ตระหนักอยู่เสมอว่าข้อความใดๆ ที่ส่งผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นข้อความที่สามารถมองเห็น และอ่านได้โดยผู้อื่น ดังนั้นการส่งข้อความที่เป็นความลับจะต้องใช้ซอฟต์แวร์หรือฮาร์ดแวร์เพื่อเข้ารหัสข้อมูลนั้นก่อนส่งออกไป
- ไม่เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อความอีเมลดั้งเดิมที่ได้รับมาและต้องการส่งต่อไป และหากอีเมลนั้นถูกส่งถึงผู้รับเป็นการส่วนตัว ให้ขออนุญาตผู้ส่งก่อนที่จะส่งต่ออีเมลนั้นไป
- ไม่ส่งอีเมลที่เป็นลูกโซ่ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หากได้รับอีเมลลูกโซ่และมีข้อความขอให้ส่งต่ออีเมลนั้น ให้ติดต่อหรือแจ้งผู้ดูแลระบบโดยทันที
- ใช้ความระมัดระวังในการตอบอีเมลสำหรับบางอีเมลแอดเดรส เนื่องจากแอดเดรสบางแอดเดรสดูเหมือนเป็นแอดเดรสสำหรับผู้รับเพียงคนเดียว แต่แท้จริงแล้วอาจเป็นแอดเดรสรวมที่ส่งถึงผู้รับหลายคน
- หากอีเมลมีความยาวกว่า 100 บรรทัด ให้แจ้งให้ผู้รับทราบโดยระบุไว้ในซับเจกต์ (Subject) ของอีเมลว่าข้อความที่ส่งมาให้มีความยาวมาก
- ในการตอบอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรทั้งตัวใหญ่และตัวเล็กตามหลักภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและตามธรรมเนียมบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้กัน ไม่ใช่ตัวอักษรตัวใหญ่ทั้งหมดซึ่งจะถือว่าเป็นการตะโกน
- ใช้สัญลักษณ์ เช่น :-) ซึ่งหมายถึงอารมณ์ดี :-)(ซึ่งหมายถึงไม่มีความสุขหรืออื่นๆ ให้น้อยที่สุด เนื่องจากบางแห่งหรือบางวัฒนธรรมจะไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์เหล่านี้
- ใช้ข้อความที่กระชับเข้าถึงประเด็นอย่างรวดเร็ว แต่ข้อความต้องไม่สั้นเกินไปจนดูแล้วห้วน

- อีเมลที่มีข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับการเข้ารหัสอย่างปลอดภัย (Encryption)
- ใส่ชื่อหัวข้อเรื่องในฉบับเจ็ดของอีเมลเพื่อแสดงถึงเรื่องของอีเมลที่ต้องการหาหรือหรือแจ้งให้ทราบ
- ส่งอีเมลตอบกลับสั้นๆ หากไม่มีเวลาพอเพื่อให้ผู้ส่งได้รับทราบว่าคุณได้รับอีเมลนั้นแล้วและจะตอบกลับอย่างสมบูรณ์ในภายหลัง
- ไม่ส่งอีเมลประเภทโฆษณาที่ผู้รับไม่ได้ออกแบบให้ผู้ส่งส่งมาให้ (การส่งเมลในลักษณะนี้ถือเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและในบางประเทศถือเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย)
- ไม่ส่งไฟล์ที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีขนาดตั้งแต่ 150 กิโลไบต์ขึ้นไป
- ให้พิจารณาใช้ “BCC” (blind carbon copy – สำเนาโดยที่ผู้รับไม่ทราบ) ในการส่งอีเมลถึงผู้รับเป็นจำนวนมาก เพื่อให้รายชื่อผู้รับทั้งหมดปรากฏในลักษณะที่ยาวมาก

แนวทางปฏิบัติสำหรับการใช้งานเมลลิงลิสต์

- ให้ศึกษาข้อมูลในเมลลิงลิสต์ที่เข้าไปมีส่วนร่วมอย่างน้อย 1-2 เดือนก่อนที่จะเริ่มต้นส่งข้อความเข้าไปในกลุ่มนั้น
- ให้ประพฤติตนให้เหมาะสมในการตอบหรือแสดงความคิดเห็นในเมลลิงลิสต์
- ใช้ความระมัดระวังในการส่งข้อความใดๆ ที่อาจทำให้รู้สึกเสียใจในภายหลังได้
- ใช้ข้อความที่สั้นและตรงประเด็น
- ไม่ส่งข้อความประเภทโฆษณาลงไปในเมลลิงลิสต์ เว้นแต่เมลลิงลิสต์นั้นจะอนุญาตให้ทำได้
- ให้ตอบข้อความที่ผู้อื่นลงไว้ก่อนหน้าโดยลงอย่างน้อยส่วนหนึ่งของข้อความเดิมไว้ด้วยเพื่อให้ผู้อ่านในเมลลิงลิสต์สามารถเข้าใจการตอบนั้นได้
- ระมัดระวังที่จะไม่ตอบข้อความที่เป็นเรื่องส่วนตัวลงไปในเมลลิงลิสต์

- ให้รีบส่งคำขอโทษตามลงไปโดยทันที หากไม่ได้ตั้งใจส่งข้อความหนึ่งที่เป็นเรื่องส่วนตัวลงไปเมลลิ่งลิสต์
- ส่งอีเมลแสดงความรู้สึกโดยส่งไปให้เฉพาะบุคคลผู้นั้นเป็นการส่วนตัว หากต้องการแสดงความรู้สึกส่วนตัวที่รุนแรงที่มีต่อข้อความของผู้นั้น
- ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสภาวะการถกเถียงที่ไม่มีข้อยุติ (flame wars) และไม่ลงข้อความหรือตอบโต้ต่อข้อความที่จะเป็นชนวนแห่งการโต้เถียงกันอย่างไม่รู้จบ
- ไม่ใช่ตัวอักษร (Font) ที่ไม่เป็นมาตรฐานกับข้อความที่ส่งไป เนื่องจากตัวอักษรเหล่านี้อาจแสดงผลออกมาไม่เหมือนกันในเครื่องที่แตกต่างกันและอาจทำให้ผู้รับอ่านตัวอักษรนั้นได้ยาก
- ส่งอีเมลเพื่อขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกของเมลลิ่งลิสต์และยกเลิกการเป็นสมาชิกไปยังอีเมลแอดเดรสที่ระบุไว้
- ให้ยกเลิกการเป็นสมาชิกในเมลลิ่งลิสต์หนึ่ง หากไม่สามารถตรวจหรือรับอีเมลจากเมลลิ่งลิสต์นั้นได้เป็นระยะเวลาานาน
- ให้กล่าวคำขอโทษถึงผู้รับที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงในกรณีที่ลงข้อความหนึ่งในหลายๆ เมลลิ่งลิสต์ที่มีความเกี่ยวข้องกัน (ซึ่งเราเรียกกันว่า cross-posting) แต่ข้อความนั้นอาจไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบางเมลลิ่งลิสต์
- ไม่บอกชื่อบัญชีผู้ใช้หรือรหัสผ่านที่ใช้งานกับเมลลิ่งลิสต์ให้ผู้อื่นทราบ
- ใช้รูปแบบวันเดือนปีในรูปแบบดังนี้ "11 Feb 2002" เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดในการแสดงวันเดือนปี
- ใช้คำย่อได้ตามความจำเป็นแต่ไม่ใช่มากเกินไปเนื่องจากจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนและเป็นที่น่ารำคาญได้ ตัวอย่างคำย่อที่ใช้กันบ่อยๆ ในภาษาอังกฤษ เช่น

IMHO = in my humble/honest opinion (ตามความรู้ฉันไม่มากนัก
ของนั้น)

FYI = for your information (เพื่อเป็นข้อมูลให้ทราบ)

BTW = by the way (นอกจากนี้)

แนวทางการสร้างเว็บไซต์ที่แสดงถึงการประกอบกำรที่ดี ต่อผู้บริภค

ทางด้านข้อมูลทั่วไปขององค์กร

1. ให้อธิบายถึงลักษณะของธุรกิจอย่างชัดเจน
2. ให้อข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้
 - ที่อยู่ทางกายภาพขององค์กร (ที่อยู่จริงทางไปรษณีย์)
 - อีเมลแอดเดรสหรือหมายเลขโทรศัพท์ที่ผู้บริภคสามารถใช้ติดต่อองค์กรได้โดยตรง

ทางด้านข้อมูลของผู้บริภค

1. ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าต้องการข้อมูลอะไรบ้างจากผู้บริภค และจะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้งานอย่างไรและไปใช้ร่วมกับใครบ้าง
2. อธิบายมาตรการรักษาความปลอดภัยเพื่อสร้างความปลอดภัยในการทำธุรกรรมบนเว็บไซต์
3. ทำความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าซึ่งมีถิ่นฐานอยู่ในประเทศอื่น

ทางด้านกำรโฆษณาและการตลาด

1. ให้อข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสินค้าและธุรกิจขององค์กร
2. ให้อการรับรองต่อทุกคำพูดที่ระบุไว้เกี่ยวกับสินค้าและบริการขององค์กร
3. ให้อเปิดเผยผู้ลงโฆษณาทั้งหมดซึ่งเป็นผู้ให้กำรสนับสนุนเว็บไซต์ขององค์กร
4. ให้อเคำรพในการตัดสินใจของผู้บริภคที่เลือกที่จะไม่รับโฆษณาทางอีเมลจากองค์กร
5. ให้อใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อทำกำรโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

ทางการขาย

1. ระบุไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับสินค้าที่ขาย และมีข้อมูลรายละเอียดอย่างเพียงพอต่อผู้บริโภค รวมทั้งเงื่อนไขต่างๆ ในการซื้อขาย
2. ระบุค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการซื้อสินค้าซึ่งรวมถึงค่าส่ง ค่าบรรจุหีบห่อ และค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอื่นๆ ด้วย และระบุสกุลเงินตราที่ใช้ด้วย
3. ระบุข้อจำกัดหรือข้อห้ามใดๆ ที่อาจมีในการซื้อสินค้า
4. ระบุข้อมูลเรื่องการประกันสินค้า
5. ระบุวันเวลาโดยประมาณที่ผู้ซื้อจะได้รับสินค้า ระบุหมายเลขสำหรับติดตามสินค้าและเว็บไซต์ของบริษัทขนส่งเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถติดตามสินค้าได้
6. อธิบายวิธีการชำระเงินแบบต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน

ทางการคุ้มครองผู้บริโภค

1. อธิบายนโยบายการคืนสินค้า วิธีการส่งสินค้ากลับ การขอยกเลิกการใช้เครดิตที่ใช้ไปแล้วนั้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนสินค้าใหม่
2. ระบุเงื่อนไขทั้งหมดในการคืนสินค้า
3. ให้ข้อมูลที่อยู่ที่ติดต่อขององค์กรในกรณีที่ผู้บริโภคต้องการจะติดต่อเมื่อมีปัญหาหรือต้องการร้องเรียน
4. จัดทำหลักฐานการทำธุรกรรมระหว่างองค์กรกับผู้บริโภค ซึ่งอาจเป็นข้อมูลบนเว็บไซต์ให้ผู้บริโภคบันทึกเก็บไว้ได้ หรืออาจเป็นข้อมูลยืนยันการทำธุรกรรมซึ่งส่งไปทางอีเมล
5. มีนโยบายกล่าวไว้บนเว็บอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเก็บรักษาความลับของข้อมูลส่วนตัวของผู้บริโภค
6. เคารพสิทธิของผู้บริโภคในการที่จะเลือกหรือไม่เลือกที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น การรับอีเมลข่าวสาร หรือการรับอีเมลโฆษณาจากผู้ค้ารายอื่น
7. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นจากการซื้อขาย

แนวทางปฏิบัติในการสั่งซื้อสินค้าบนเครือข่ายอย่างปลอดภัย

การซื้อสินค้าบนอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่กระทำได้ง่ายและสะดวกสบาย แต่ผู้บริโภคควรมั่นใจว่าสามารถทำได้อย่างปลอดภัยและเชื่อถือได้ ให้ปฏิบัติตามแนวทาง ดังต่อไปนี้เมื่อมีความจำเป็นต้องซื้อสินค้าบนอินเทอร์เน็ต

- ติดต่อกับบริษัทที่มีความเชื่อถือได้สูง เช่น อาจเป็นบริษัทที่เพื่อนแนะนำจากประสบการณ์ที่เคยซื้อกับบริษัทนี้
- ตรวจสอบรายละเอียดของบริษัท เช่น ที่อยู่จริงและหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสามารถติดต่อกับบริษัทได้เมื่อเกิดปัญหาหรือเมื่อต้องการร้องเรียน
- อ่านและทำความเข้าใจนโยบายการเก็บรักษาความลับของลูกค้าของเว็บนั้นและการนำข้อมูลส่วนตัวของลูกค้าไปใช้งาน นโยบายนี้ต้องระบุว่าจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอะไรบ้าง หากไม่พบนโยบายนี้บนเว็บ ให้ส่งอีเมลล์หรือจดหมายเพื่อสอบถามหรือขอให้ทางบริษัทลงนโยบายนี้บนเว็บไซต์หลายๆ บริษัทจะเคารพสิทธิของลูกค้าว่าจะยอมให้ใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือไม่ เช่น การนำอีเมลล์แอดเดรสของลูกค้าไปใช้เพื่อการตลาดหรือให้กับผู้ค้ารายอื่น เป็นต้น
- ตรวจสอบว่าสามารถยอมรับในนโยบายการคืนสินค้าและคืนเงินของบริษัทหรือไม่ เนื่องจากไม่ใช่ทุกบริษัทที่จะยอมให้มีการคืนสินค้าหรือคืนเงิน บางบริษัทจะยอมให้เป็นเครดิตเพื่อการซื้อสินค้าอื่นๆ แทน บางบริษัทจะคิดค่าธรรมเนียมการคืน ส่วนใหญ่จะไม่คืนค่าขนส่งและค่าประกันการส่งสินค้า
- อ่านและทำความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเงื่อนไขการรับประกันสินค้าบางประเภท เช่น เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ หรือคอมพิวเตอร์มือสอง
- เข้าสู่ระบบการขายสินค้าโดยใช้รหัสผ่านที่ยากต่อการเดา (ดูหัวข้อ รหัสผ่าน) ไม่บอกรหัสผ่านของตนแก่ผู้อื่น และไม่เลือกให้มีการจำรหัสผ่านสำหรับเข้าเว็บนั้น
- ตรวจสอบรายละเอียดทั้งหมดของการสั่งซื้อ เช่น ชนิดของสินค้า ขนาด จำนวน รูปร่าง สี ที่อยู่ที่จะใช้รับสินค้า และการคิดเงิน รวมถึงราคาสินค้า

ค่าบรรจุหีบห่อ ค่าขนส่ง และภาษีด้วย ทั้งหมดนี้ต้องถูกต้องก่อนที่จะยืนยันการสั่งซื้อสินค้านั้น

- ตรวจสอบว่าการทำธุรกรรมโดยผ่านทางเว็บเพจขององค์กรได้รับการเสริมความปลอดภัยแล้ว (ดูหัวข้อเว็บเพจที่ได้รับการเสริมความปลอดภัย)
- เก็บใบเสร็จรับเงินไว้ เช่น สั่งพิมพ์หน้าเว็บที่มีรายละเอียดของการสั่งซื้อสินค้านั้น (เว็บบางเว็บจะแนะนำให้ลูกค้าสั่งพิมพ์หน้าเว็บนั้นและเก็บไว้ ส่วนบางเว็บจะส่งใบเสร็จให้โดยผ่านทางอีเมล)
- ให้สั่งพิมพ์สัญญาการเป็นสมาชิกและทำความเข้าใจกับวิธีการยกเลิกการเป็นสมาชิก ในกรณีที่สั่งซื้อโดยการสมัครเข้าเป็นสมาชิกทางเว็บของนิตยสารหรือ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ
- ตรวจสอบว่ามีวิธีการติดตามว่าสถานะของการส่งมอบสินค้าที่สั่งซื้อได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้ว

แนวทางปฏิบัติในการประมวลสินค้านับหรือช่วย

ก่อนที่จะเข้าประมวลหรือซื้อสินค้านับอินเทอร์เน็ต ให้ปฏิบัติดังนี้

- อ่านให้แน่ใจในรายละเอียดของสินค้าที่จะทำการประมวล ซึ่งรวมถึงวิธีการชำระเงิน ค่าบรรจุหีบห่อ ค่าขนส่ง การรับประกัน และนโยบายการคืนสินค้า หากยังไม่เข้าใจหรือไม่แน่ใจในสิ่งใด ให้ติดต่อกับผู้ขายโดยใช้อีเมล ให้ระมัดระวังผู้ขายที่ไม่ตอบอีเมลหรือให้คำตอบที่ไม่เป็นที่พอใจ
- หาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้านั้นทั้งจากแหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตและนอกอินเทอร์เน็ต รวมทั้งพยายามหาราคาจริงในตลาดให้ได้ก่อนเข้าประมวล
- ตรวจสอบรูปของสินค้าที่ให้ไว้บนเว็บอย่างละเอียดเพื่อดูสภาพของสินค้านั้น

- ตรวจสอบประวัติของผู้ขายในเว็บไซต์ประมูลนั้น ซึ่งเว็บไซต์ส่วนใหญ่จะมีข้อมูลนี้อยู่ ให้ความรู้เกี่ยวกับเว็บประมูลนั้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานเท่าใด (ยิ่งนานจะยิ่งดี) หากผู้ขายนั้นเป็นรายใหม่ ให้ติดต่อกับผู้ขายนั้นโดยตรงทางอีเมลหรือทางโทรศัพท์ก่อนเพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขาย
- ตรวจสอบนโยบายการทำธุรกิจและเงื่อนไขการขายของผู้ขาย
- ตรวจสอบวันและเวลาในการส่งมอบสินค้าที่แน่นอน
- ตรวจสอบว่าสินค้าที่จะประมูลไม่เป็นสิ่งอันตรายหรือสิ่งผิดกฎหมาย
- กำหนดราคาประมูลสูงสุดที่สามารถจ่ายได้ไว้ก่อน พึงระลึกว่าการเข้าร่วมการประมูลเท่ากับถูกบังคับโดยทางสัญญาหรือข้อกำหนดให้จ่ายเงินชำระสินค้าที่ประมูลได้นั้น
- เมื่อต้องการประมูลสินค้าที่มีราคาสูงหรือไม่มั่นใจในการประมูลหนึ่ง ให้ใช้บริการให้คำปรึกษาจากเว็บไซต์ประมูลนั้น หรือสอบถามจากผู้ที่เคยหรือรู้จักสินค้านั้น
- ใ้บันทึกเว็บเพจทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการประมูลนั้น รวมทั้งอีเมลสำหรับติดต่อกับผู้ขายด้วย เพื่อประโยชน์ในกรณีที่จำเป็นต้องติดต่อกับผู้ขายอีกในภายหลัง
- ระมัดระวังไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวมากเกินไปในระหว่างที่ติดต่อกับผู้ขาย

คำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ที่ ๕/๒๕๕๖
เรื่อง การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านความมั่นคง

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านความมั่นคง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ นายทวีศักดิ์ กอลนันทกุล	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒ พันเอกนาฬิกาอภิศักดิ์ แสงสนิท	อนุกรรมการ
๑.๓ รองศาสตราจารย์ยืน ภู่วรรวน	อนุกรรมการ
๑.๔ นายไพศาล อุดระกูล	อนุกรรมการ
๑.๕ นายสมญา พิษนเวรพันธุ์	อนุกรรมการ
๑.๖ นายยรรยง ตั้งอำนาจ	อนุกรรมการ
๑.๗ นายกำพล ศรีชนะรัตน์	อนุกรรมการ
๑.๘ นายคิรินทร์ เขียวธีรารังกูร	อนุกรรมการ
๑.๘ นายชัยยุทธ สันตนาถวัฒน์	อนุกรรมการ
๑.๑๐ พันตำรวจเอกสุชาติพล มิ่งมีน	อนุกรรมการ
๑.๑๑ นายธีระมานพ พิทักษ์พรหม	อนุกรรมการ
๑.๑๒ นายวิริยะ สุปิจิตตวงศ์	อนุกรรมการ
๑.๑๓ นายสมหมาย จารุณิลกุล	อนุกรรมการ
๑.๑๔ นางสุวิรัตน์ ทิพย์คำแย	อนุกรรมการ
๑.๑๕ นายปริญญา หอมเอนก	อนุกรรมการ
๑.๑๖ นางสุรางคณา วาภูภา	อนุกรรมการ
๑.๑๗ ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีเลือกตั้งอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (นายโกเมน ภิบูลย์โรจน์)	อนุกรรมการและเลขานุการ

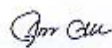
๑.๑๗	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (นายทิววัฒน์ สิวโมกษธรรม)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๘	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (นายปฏิวัติ สุ่มเรือน)	ผู้ช่วยเลขานุการ

๖. อำนาจหน้าที่

- ๖.๑ เสนอแนะนโยบายและมาตรการด้านความมั่นคงให้เกิดความเชื่อมั่นและปลอดภัยในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของประเทศในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๖.๒ พิจารณา ให้ความเห็น อนุมัติ และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจและประชาชน
- ๖.๓ สร้างความตื่นตัวเพื่อให้ภาคเอกชนหรือประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความมั่นคงในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๖.๔ ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในการสนับสนุนความรู้หรือข้อมูลด้านความมั่นคงที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานหรือการพัฒนาบุคลากรในด้านดังกล่าว
- ๖.๕ ร่วมมือหรือประสานงานในกาจัดทำแผนการตามข้อ ๖.๑ ถึงข้อ ๖.๔ กับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- ๖.๖ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑๙^๖ ธันวาคม ๒๕๔๖

(นายแพทย์สุรพงษ์ ธิบวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ประธานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

**รายชื่อคณะกรรมการด้านความมั่นคง
ภายใต้ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์**

.....

1. นายทวิศักดิ์ กอนันต์กุล ประธานอนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติและ
กรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)
2. พันเอกนาฬิกาอดิศักดิ์ แสงสนิท ที่ปรึกษาและอนุกรรมการ
(ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
3. รองศาสตราจารย์ยืน ภู่วรวรรณ อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
4. นายสมญา พัฒนพรพันธ์ อนุกรรมการ
(หัวหน้ากลุ่มสอบสวนต่อต้านข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)ป
5. นายกำพล ศรชนะรัตน์ อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์)
6. นายยรรยง เต็งอำนวย อนุกรรมการ
(อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

7. นายธีระมานพ พักทองพรรณ อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานพัฒนาระบบเชิงกลยุทธ์ ธนาคารเอเซีย)
8. นายไพศาล กุตระกูล อนุกรรมการ
(ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ฝ่ายปฏิบัติการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
บริษัท หลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด)
9. นายพิพัฒน์ เอี่ยมศรีราษฎร์ อนุกรรมการ
(ผู้จัดการฝ่ายธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน))
10. นายชัยยุทธ์ สันทนานุการ อนุกรรมการ
(หัวหน้าที่ทำกรศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต
บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน))
11. นายวิริยะ อุดิศจตุรงค์ อนุกรรมการ
(หัวหน้าคณะผู้บริหารด้านเทคนิค บริษัท ทรู อินเทอร์เน็ต จำกัด)
12. พ.ต.อ.ญาณพล ยั่งยืน อนุกรรมการ
(ผู้บัญชาการสำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ)
13. นายสมหมาย จารุติลกุล อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการประจำฝ่ายวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))
14. นางสุรรัตน์ ทิพย์ด้าแย อนุกรรมการ
(ผู้บริหารส่วนสำนักพัฒนาระบบการชำระเงิน สายระบบการชำระเงิน
ธนาคารแห่งประเทศไทย)

15. นายปริญญา หอมเอนก อนุกรรมการ
 (ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมระบบเครือข่ายและความปลอดภัยข้อมูล)
16. นางสุรางคณา วายุภาพ อนุกรรมการ
 (หัวหน้าโครงการ: สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการธุรกรรมทาง
 อิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)
17. นายโกเมน พิบูลย์โรจน์ อนุกรรมการและเลขานุการ
 (ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)
18. นายศิวรักษ์ ศิวโมกษธรรม ผู้ช่วยเลขานุการ
 (ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)
19. นายบรรจง หารังษี ผู้ช่วยเลขานุการ
 (ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)
20. น.ส.ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร ผู้ช่วยเลขานุการ
 (ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)
21. น.ส.ศิววรรณ อภิสิริเดช ผู้ช่วยเลขานุการ
 (ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ)